ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 4 КВІТЕНЬ 1990

No. 4 APRIL 1990

ПРОМІНЬ			PROMIN		
Ч. 4	КВІТЕНЬ 1990	РІК XXXI	VOL. XXXI	APRIL 1990	No. 4

видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
раз у місяць з винятком липня
Редагує Редакційна Колегія
Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА
Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:
PROMIN
P.O.Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3R4

Річна передплата в Канаді $15.00
Передплата до інших країн 17.00
Одна число 1.50

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor
Correspondence and subscriptions should be addressed to:
PROMIN
P.O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Subscription in Canada $15.00
Other countries $17.00
Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову.
Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширнех описів.

ЗМІСТ:

Олекса Стефанович — На Великдень 1
Централя Союзу Українок Канади — Великодний привіт 1
Любомира — Куток порад на виховні теми 3
Н.К. — Свято великої перемоги 3
Великодні Гаїлки в Хитомирі 4
Україна святкувала Свято Державности 5
Ганна Черінь — Христос Воскрес! 6
Віра Смерека — Наймудріша лекція життя 7
Канада — 25-ліття канадського прапору 9
В. Шпаковська — „Реве та стогне Дніпр широкий" 10
Тамара Мороз-Стрілець „Любив відчувати пульс життя" 11
Вісти Українського Музею Канади 14
H. Melnyk-Marko — Mykhaylo Starytsky 15
Оленя Пчілка — Великдень 15
Helen Raycheba — Women Legal Education 16
Rose Maria Fedorak Canada — Seniors Quide 19
Нашим дітям 20
Оксана Русин — Побажання К. Савіцький 21
Ірина Скорець — Подвійне свято 21
Річні звіти відділів 22
Квіти незабутнім 26
В. Марко — У 30-річчя „Променя" 28
На фонд журналу у 30-ліття 29
Великодні привіти 30
Canada — People With Questions 33

НА ОБКЛАДИНЦІ
„Великодні гаївки" — Едварда Козака

Second Class Mail Registration Number 1925
International Standard Serial Number ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Олекса Стефанович

НА ВЕЛИКДЕНЬ

М.К.

На Великдень діл і вись
Сонце злотом заливає,
На Великдень сонце грає —
Блись-блись!..

На свята усім святам,
На яєчко на червоне,
На дзвіницях усі дзвони —
Бам-бам!..

І так любо для діток
Позбігатися гуртками
І на сонці крашанками —
Цок-цок!..

Прага, 1941.

Мироносиці-жони рано-вранці прийшли до гробу Життя Подавця, знайшли ангела, що сидів на камені, і він, провістивши їм, так промовив: „Чому шукаєте Живого серед мертвих, чому оплакуєте Нетлінного у тлінні? Ідіте, балаговістіте ученикам Його.

Від св. Матея

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ЩИРО ВІТАЄ
БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА ВАСИЛІЯ
ВПРЕОСВ. ВЛАДИКУ ІВАНА, ВПРЕОСВ. ВЛАДИКУ ЮРІЯ
ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
В КАНАДІ І ВСІХ ЇЇ ВІРНИХ
ВІТАЄ ЧЛЕНСТВО
СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ С У С, ЧЛЕНСТВО НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, УКРАЇНСЬКий МУЗЕЙ КАНАДИ,
ТА ЙОГО ФІЛІЇ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"
ТА ВСІХ ЙОГО ЧИТАЧІВ.
СПОВНЕНІ РАДІСНИМИ ВІСТКАМИ З УКРАЇНИ ПРО ВІДНОВЛЮВАННЯ
РЕЛІГІЙНИХ ТРАДИЦІЙ ПО СЕЛАХ І МІСТАХ УКРАЇНИ
УПРАВА СЕРДЕЧНО ВІТАЄ ВСІХ ТИХ, ЩО ПЕРШІ ПІШЛИ
І ПІДНЕСЛИ ТАМ СВЯТІСТЬ РЕЛІГІЙНИХ ЗВИЧАЇВ В НАРОДІ
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ЗАСИЛАЄ РАДІСНЕ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

МАРІЯ ВОРОНЮК
— голова

ЮСТИНА ТАЛПАШ
— секретар

КУТОК ПОРАД НА ВИХОВНІ ТЕМИ

ПИТАННЯ

ЩО РОБИТИ КОЛИ ДИТИНА НЕ ХОЧЕ ГОВОРИТИ ПО-УКРАЇНСЬКИ?

Затурбована мати

ВІДПОВІДЬ:

На тему мови, як невід'ємної частини культури, написано вже багато. Одначе не забагато, коли взяти до уваги, що кожна нова ґенерація, роджена вже поза межами України, зустрічається з тим же самим питанням: ЧИ і в який СПОСІБ передати дітям культуру батьків, головно мову. Бо з голубцями й варениками не багато проблем; їх можна купити під церквою. Коляд, навіть самому не співаючи, можна слухати в різдвяний час з платівок чи лент. Вони є додатковими підсилюючими факторами культури. Але коли мова про мову, то справа більш скомплікована: тут не обійдеться без свідомого рішення, довголітнього зусилля і послідовности батьків в реалізації їхнього рішення — плекати стиль національної ідентифікації. Коли цього рішення родина не зробить, тоді виринають питання, як оце: Що робити коли дитина не хоче говорити по-українськи?

Під сучасну пору на поселеннях поза межами України виростає друге покоління і справа з мовою важчає з року в рік. Для прикладу: в 1975 році до українознавчих шкіл в ЗСА ходило 14,701 дитина, а сьогодні Шкільна Рада подає число 2,100. Ця статистика є доказом як батьки ставляться до питання виховання їхніх дітей по відношенні до національної культури їх роду. Байдуже. Та на щастя є численні родини, які все ж таки бажають передати молодому поколінню культурні цінності дідів. Їхнім турботам ми йдемо назустріч нашими порадами.

Щоб відповісти на питання затурбованої матері, треба перш за все знати вік дитини та причини, що вплинуло на неохоту дитини говорити українською мовою. Якщо дитина раннього, передшкільного віку не хоче говорити українською мовою, а переходить на знану їй неукраїнську, то це може бути доказом, що їй важко висловитися по-українському, що вона цієї мови достатньо не знає, а знає другу краще. Це буде доказом, що виховання дитини в атмосфері української культури є занедбане, або свій час дитина переводить непропорційно більше в середовищі з неукраїнською мовою. Причиною може теж бути брак поваги до української мови, що дитина відчує дуже скоро і буде поводитися відповідно до стилю, який панує в її родині. Так ми приходимо до питання родинного стилю, до усвідомлення, що успішне опанування дитиною мови вимагає ПРОДУМАНОЇ і ПОСЛІДОВНОЇ ПОВЕДІНКИ БАТЬКІВ (не тільки матері). Без цього дитина виростатиме розгублена, без ясного уявлення матірної мови, що потягатиме може й інші виховні та ідентифікаційні проблеми.

Як допомогти дитині засвоїти матірну мову? Відповідь проста: рідне слово дитина втягає в себе, як кажуть, з материнським молоком. З колисковою піснею, з першою казочкою, в забаві, грі, в інтеракції з ближчою чи дальшою родиною. Нераз бачимо три-річну дитину, яка відкриває книжечку з улюбленою казочкою і з гордістю „читає", себто виголошує її напам'ять. Це приклад коли процес ідентифікації та засвоювання мови відбувається природньо від колиски, з приємністю для дитини й батьків. Цей період є преважливий! Пригадується один фраґмент з дитинства двоє дітей одної української родини. Шестилітній братчик і трилітня сестричка заєдно слухали казок ленти *Тети Ірени* (Лаврівської). Одного вечора залишившися з нянею, студенткою неукраїнкою, попрохали її, що хочуть слухати казку. Няня, виконавши бажання дітей, зневажливо висловилася про незрозумілу для неї мову казки. Коли повернулися батьки, то діти заявили, що не люблять цієї няні і не хочуть з нею більш залишатися, бо вона сміється з їхньої мови. Цей інцидент вказує на те, що в цих дітей вже защіплені були зародки національної ідентифікації. Діти, в свій спосіб, стали в обороні стилю їхньої родини і їхньої родинної мови.

Підсумовуючи повище сказані думки, можна тільки повторити, що коли батьки будуть ставитися до української мови з пошаною і плекатимуть її чистоту то й діти приймуть її як свою рідну, бо для них це буде мова їхньої родини. Ходить про те, щоб батьки при кожній нагоді демонстрували рівність української мови з іншою мовою довкілля. Тоді можна буде оминути проблем, які заторкує затурбована мати.

Любомира

СВЯТО ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

Ось ми знову зустрічаємо наше велике рокове свято, — Свято Воскресіння Христового. Світлий пам'ятний день, що його так величаво вшановує ввесь християнський світ.

Християнський світ увіковічнив Великдень як найбільше рокове свято поруч Різдва. Великдень став символом любови, символом добра, милосердя, всепрощення, став одним з найсвітліших днів у році, бо кожного року нагадує людям про все те, що божественне в людині, що цінне в її житті і що вічне.

Український народ особливо урочисто стрічає свято Воскресіння Христового. Шість тижнів Великого посту, говіння, свята сповідь. А ось і дні Страсного тижня. Вслухуємось у слова євангельських історій, які переносять нас в інший світ... Перед нашими очима проходять події, що відбувались близько дві тисячі літ тому. Ніч у Саду Гетсиманськім. Великий Учитель молиться, „Хай мине чаша ця...", безсилля і твердий сон учнів Його, дивні воїни, брязкіт зброї зрадливий поцілунок Юди, ув'язнення Учителя і суд над Ним, вирок засуду. Он Пилат обмиває руки і страшний похід на Голготу. Учні Його проходять повні скорботи і печалі. Відчуваємо страждання Матері Його Марії та Жінок Мироносиць...

Ми сумували, постили і молились. Аж ось минула субота, минула жалоба і смуток, коли заграли дзвони великодні, сповіщаючи світ про те, що це день, коли встав з гробу Син Божий та даруванв вічне життя. Правда і любов побідила, принесла потіху тим, що плакали.

А цей наш український Великдень особливий ше й тим, що приходить до нас в часі великих змін в житті нашого народу, радісних змін і що ми, тут, поза межами Батьківщини заслухані в гомін подій, так званого Народнього Руху, про пляни відбудови наших поруйнованих храмів про вільне слово і думку шлемо нашим провідникам і всьому нашому народові в Україні наше радісне — Христос Воскрес!

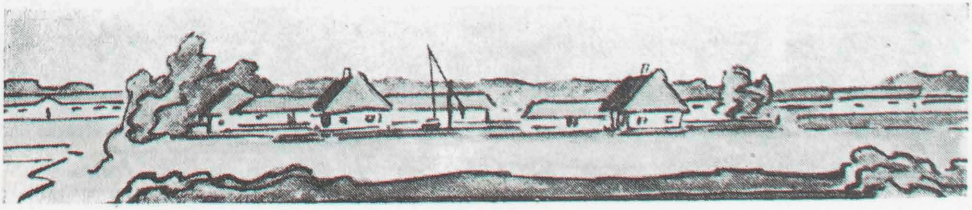

ВЕЛИКОДНІ ГАЇЛКИ В ХИТОМИРІ

ВОРОТАРЧИК

Воро-воро-воротарчику,
А втвори ж нам воротечка.
А що ж то там за пан їде,
А що ж то там за дар везе?
То панська челядочка,
Найкрасніша зерлядочка.
Нема, нема пана дома,
Десь поїхав до Львова
Та ключики купувати,
Дівчатонькам шлюб давати.

———

БІЛОТАРЧИК

Біло-біло-білотарчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику,
Та вмий собі біле личенько,
І втри собі чоловіченьку.
Що хлоп, то хлоп, світ помандрує,
Черевички взує.
А ти дівче, та зберися,
Шукай собі товариша,
З ким хоч, з тим поберися

———

ОГІРОЧКИ

Зеленії огірочки, пристиглії пупліночки,
Завивайтеся!
Ви молоді дівчатонька, віддавайтеся!
Зеленії огірочки, пристиглії пупліночки,
Тож нам ся вють,
А молоді парубочки мід вино пють.
Позичте ми, кумо, бочки, на зелені огірочки
Завивайтеся,
Ви молоді дівчатонька, віддавайтеся.
Огірочки красні, білі, нехай киснуть до неділі,
Розвивайтеся!
Ви молоді парубочки, женихайтеся.
А в неділю старостоньки будуть їсти огірочки
Розвивайтеся,
Ви молоді дівчатонька, віддавайтеся.

ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА

Вербовая дощечка, дощечка
По ній ходить Настечка, Настечка.
На камені стояла, стояла,
Білі ніжки вмивала, вмивала.
Білі ніжки вмивала, вмивала,
На всі боки гляділа, гляділа.
На всі боки глядіє, глядіє,
Звідки милий приїде, приїде.
Звідки милий приїде, приїде,
Що Настуні привезе, привезе.
Привезе їй чоботи, чоботи,
Німецької роботи, роботи.
Муть підківки дзвеніти, дзвеніти,
А холявки рипіти, рипіти.
А в Косові роблені, роблені,
В Обертині куплені, куплені.
В Обертині куплені, куплені,
В „Хоцемирі" ходжені, ходжені.
Чоботята взувала, взувала,
Як діброва палала, палала.
Ситом воду носила, носила,
Дібровоньку гасила, гасила.
Дощечка ся вломила, вломила,
Настунька ся втопила, втопила.
На горі корито, корито,
Повне води налито, налито.
Дівки ноги там мили, там мили,
А парубки випили, випили.

З ПОДІЙ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

УКРАЇНА СВЯТКУВАЛА СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ

Київ. Це Україна цього року так святкувала і відзначувала дати соборности і незалежности проголошені 4-им Універсалом і Актом злуки 22 січня 1918-1919 років. Преса в Україні подала широкі відомости про святкування, які були великим національним піднесенням нашого народу. Читаємо й про „Живий ланцюг" що простягався від Києва до Львова, що у русі святкування взяло участь 300.000 осіб, особливо молодь.

Знаменним був самий мітинґ у Києві коло Собору на площі Богдана Хмельницького, на якому виступали з промовами провідники Народного Руху України, письменники, кандидати в народні депутати Української Р.С.Р. Особливим був тут виступ письменника Олеся Гончара. Мітинґ прийняв резолюцію, в якій пропонується вважати 22 січня святом соборности України.

————————

ВИСТУП ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Зібралися ми на тому майдані, де вперше в нашій історії було проголошено соборність України, де народ своїм родовим і духовним єднанням освятив себе на віки.

Київська Русь і Галицька Русь — із їхньої єдности вродилась українська нація. Нація трудова, неагресивна і винятково обдарована, яка навіть і в умовах аніяк не сприятливих спромоглася збагатити своїми духовними цінностями і європейську і світову культуру.

Перше оте світанкове возз'єднання дев'ятнадцятого року, що дістало своє логічне завершення у вересні 1939-го, — подія для нас особлива. Вперше поєднались наші колись пошматовані, розтерзані землі, вперше ми, як народ відчули себе єдиним духовним цілим.

Тільки згуртованість нації веде її до прогресу. Тільки висока самосвідомість і культурність народу здатні забезпечити глибину демократичних перетворень.

Не люблю слова „ланцюг", віддаю перевагу термінові іншому, тож скажу, що жива ота сув'язь людей різних поколінь, оті сини й дочки народу, що численно вийшли сьогодні на українські шляхи, вони переконливо засвідчують силу національного відродження. Ставши поруч на сотні кілометрів через українські далечі, вони навіть маловірам і відступникам здатні довести, що патріотична взаємотяга, духовна спільність народу росте, міцніє, і нікому її не порушити.

Єднаються сьогодні не просто землі, міста, пандшафти, це ж єднається нація, єднається її колись розтерзана, зранена, але не вбита, знову воскресаюча душа!

Ми пережили найкривавішу з епох, зазнали на

УКРАЇНА. „Живий ланцюг", що простягався від Києва до Львова — похід з рідними прапорами в часі Свята Державности України в січні 1990 р.

собі всю мерзенність тоталітарного режиму з його терором проти народів, з його концтаборами, голодом, „злиттям націй", озлобленим послідовним нищенням мов і культур, і хай ніхто не думає, що це не стало для нас уроком!

Однак і сьогодні в атмосфері єднання, перед лицем святої Софії нам важко звільнитися від гіркоти й болю за те, що відбувається на Закавказзі. Варто б нам звідси, від імені українського народу звернутися до обох конфліктуючих сторін із закликом припинити кровопролиття, людожерство, адже не в такий жорстокий середньовічний спосіб мають народи нині розв'язувати свої проблеми.

Ті добрії почуття, той єднаючий народний волевияв, що вирує сьогодні на українських шляхах, безперечно, торкнеться мільйонів сердець по всій Україні, почує, крім Києва і Львова, той поклик єдності і Слобожанщина, і Лесина Волинь, Полтавщина і буковинський чудовий край, почують краса Поділля й наші південні, так оспівані поетами, приморські степи.

Сподіваємось, що сьогоднішня благородна акція знайде підтримку всіх демократичних сил, всіх різномовних етнічних утворень, котрим волею долі випало поруч з Тарасовим племенем жити й трудитися на українській землі. Тож у цей день ми кажемо вам, друзі: хай нікого з вас не лякає суверенність, якої прагне республіка. Не вірте тупоумцям чи провокаторам, котрі лякають вас саме українською суверенністю, до якої, разом зі всіма республіками, йдемо і якої досягнемо неодмінно.

Що більше буде у вас суверенності — то менше буде безладі, більше буде порядку в нашому житті. Був би суверенітет не паперовий, а реальний, багато чого вдалося би уникнути. Хіба був би Чорнобиль? Хіба ганьбили б нас перед усім світом нинішні дикі, нечувані дефіцити? Хіба не оті безтямно централізовані відомства, їхня нестримна імперська експансія, хижацтво ненажерних відомчих трутнів і заодно з ними діюча, повторно розбухла багатоярусна бюрократія, хіба не вони довели нас до теперішнього стану? Годують дітей і дорослих нітратами, безжально нищать наші золоті колись чорноземи, отруюють українські, ще недавно пречисті ріки...

Проголошення соборності українських земель — це було веління самої історії. Ця всенаціональна подія орієнтувала нас на суверенність, державність України, на шлях парламентаризму і братерської згоди зі всіма народами.

Рівноправність народів, свобода і гуманізм — це для нас не абстракції. Це те святе, що сповідуємо, і на основі чого хочемо будувати своє життя.

Тільки пробудившись від байдужості, апатії, тільки зібравши свої громадянські зусилля воєдино, зможемо подолати все те, що слід подолати, і разом вийти на широти омріяні, де всі ми, люди різних націй і народностей, збагнемо, нарешті, що ж це таке вільна правова держава.

Сьогодні відчуваючи підтримку громадськості нашої і міжнародної, маємо певність більшу, ніж будь-коли: суверенній Україні бути!

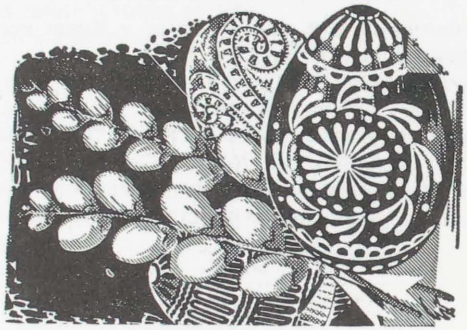

Ганна Черінь

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес! — з самих небес, звисока,
Розносять дзвони лунко на весь світ,
Гірка сльоза спливає потай з ока,
І сходить в серці радість-первоцвіт.

У церкві пахне, як весною в лузі,
До вікон тулиться передранкова мла
Здаються всі хорошими, як друзі,
І не бажаєш більш нікому зла.

Відчуєш — очі враз стають, як книга
Твого життя — немудра і проста.
І тане в серці многолітня крига,
І пролісок з-під неї проросте.

Та ось останні свічі вже померкли,
Заграли кольори святих одеж.
Вітаючись виходять люди з церкви,
І ніч вітається із ранком теж.

Тріпочуть зорі в синяві глибинній,
Мов рибки золоті у верші.
А я шукаю в натовпі єдину,
Якій „Христос Воскрес!" сказати хочу першій.

ВІРА СМЕРЕКА

НАЙМУДРІША ЛЕКЦІЯ ЖИТТЯ

(НАРИС З ШПИТАЛЮ)

І ось попали ви в шпиталь, — цю інституцію дбання за людське здоров'я, ці благословенні білі палати спокою й іспиту життя.

Праця, обов'язки, листи, засідання, збори, нарікання, суперечки, стремління, — все зникло і в блаженній тиші ви опинилися поміж границями білих простирал, з яких вам не вільно вийти нікуди, і поміж якими нема що й думати щось робити.

Блаженна тиша і рій думок... Іспит совісті й життя... Зупинка перед кінцем?..

До вас приходять люди: ті, що вчора сперечались, сьогодні добрі й теплі. Іде рідня, ідуть друзі, не рахуючись з своїми обов'язками, із теплотою в серці, яке ви комусь зігріли, ідуть знайомі, ідуть чужі з цікавістю... І з почуттям добра, яке вам роблять, що робить і їх добрішими і міцнішими в своїм здоров'ї і силах життя.

Для них у вас лише одна година в день, а решта часу лишається для вас і незчисленної опіки над вами, хоч та опіка болить і коле вас, насуває так багато думок...

Найперше ви відчуваєте, які ж ви незначні у цім великім царстві боротьби за здоров'я, де переходять тисячі таких, як ви. „Богами й ангелами" для вас стають всі лікарі і сестри. Ви ловите їх кожне слово, радієте їх погляду, з побожністю вдивляєтесь в їх лиця, — з надією знайти хоч крихточку уваги до свого — одного зі всіх довкола вас, таких як ви, — убогого „я".

І в світлі того почуття ви ставите на вагу усе своє життя: що ви зробили, чим послужили своїм людям, що залишите по собі, коли відійдете?

Це добре, коли у вас є рідні, тоді ви не самі. Коли ж рідних нема, тоді відвідини стають мірилом ваших діл для людей, як рівно ж і мірилом дружби з ними.

І коли приходить завітна година і біля вашого ліжка збирається гурт відвідувачів, ви щасливі. Коли ж минають хвилини, і навіть ваші рідні спізнюються, вас кидає в жар, для вас зникає все живе на землі, вам хочеться умерти і не знати більш нікого... І коли приходить хтось, нехай і чужий, до вас раптом вертається бажання жити, вже на лиці вашому цвіте усмішка, і все в житті, немов стає на своє місце... А з ним і ви. В такі хвилини ви обіцяєте: коли вийдете з шпиталю, будете більше любити людей, будете добрішими, щирішими до них...

Найбільше болить вам зрадження в дружбі. Коли хтось був вашим щирим другом і в час нужди забув про вас, — тоді крається ваше серце і біллю вгортається душа, а очі даремно виглядають того, кого б ви так хотіли бачити.

Дарунки, проти яких ви так протестуєте, квіти, овочі, — скільки ж сили додають вони вам, скільки радости ллється бальзамом-ліками незамінними на вашім в тілі.

І пригадується вам своє життя: скільки разів час, здавалось, не дозволяв вам піти в шпиталь, відвідати когось знайомого (бо ж на чужині всі переважно лише знайомі, друзі, ми ж без роду свого), як відкладали ви й вагались, чи піти.

А ось тим хворим тепер є ви!

Як же вам хочеться побачити живе, здорове, знайоме обличчя! Обмінятися словом, усміхнутися на привіт і відчути, що ви не самі у житті і у біді своїй. Ви не хочете пишних дарунків, розкішних квітів, показових привітань, але за кожний найдрібніший дар, принесений з думкою про вас, ви готові розцілувати друзів, а за звичайну картку з кілька словами привіту, ви вже вдячні на ціле життя.

— Наука, — ви кажете собі, — наука нам усім: ми в цвіті літ і розвою нашого молодого життя, забули, що то є хвороби, болі, шпиталі... Наші батьки і рідні старілися без нас дома, і почуття розуміння до хворого не входило в наше, повне щоденних турбот життя, аж поки хворість не завітала до нас... Тепер ви зрозуміли так багато...

Але ось надходить найважніше: вам треба перейти через границю, яка розділить вас між життям і смертю, і ви не знаєте, де опинитесь, бо вам не відома Воля Божа і ваша власна доля. Другими словами, — вам передстоїть серйозна операція.

Ви ще шукаєте виходу, вам ще хочеться втікти від того, але свідомість ваша, якась вища думка каже, що виходу нема, що треба згодитись з присудом „богів" цих білих палат — спеціялістів-хірургів, які винесли свій присуд над вами.

І тоді приходить час останнього дня, і в розпуці розіллються десь в кутику, щоб ніхто не бачив, ваші гарячі сльози. Перед вами стане все життя, всі помилки, всі кривди, — і сльозам вашим не буде кінця.

Може хтось помітить ваше червоне лице і схоче вас заспокоїти. Зайво! Ніхто вас не заспокоїть, тільки більше зрушить нерви і ще більше поллються ваші сльози... Хоч ви й не хочете, щоб вони лились і щоб їх хтось бачив. А нерви гратимуть напружену ґаму, страх паралізуватиме всі ваші сили, і накінець, якщо ви не втечете з шпиталю, або не впадете в гістерію (як це буває часто), ви станете безсилими в останній хвилині перед найбільшою кризою вашого життя. Ніщо не зрівняється з тим почуттям, з переживаннями перед невідомим, — Майбутні терпіння від доторку хірургічних ножів, фізична слабість, агонії болю, — все буде легше переносити, як страх перед невідомим.

В такий час є лише один лік, один рятунок: тремтячими руками ви відшукуєте номер телефону свого священника і просите його прийти, щоб дати вам Причастя св. Тайн.

Може хтось не радить вам, каже не турбуватись, що все буде добре.

Але якась вища сила каже вам не слухати нікого, бо це ваше життя на вагах і чисто ваша особиста справа, мова вашої душі, що говорить вам одна про те, що ви маєте робити. І ви просите священника прийти.

Від того часу ви забуваєте все, і починаєте жити новим якимсь почуттям, і одним непереможним бажанням бачити священника.

Ваше лице все ще мокре від сліз, ваші нерви розтерзані, ваші сили такі слабі, що коли приходить ваш духовний отець, ви вже безсило складаєте руки і покірно піддаєтесь усьому, що він робить.

І в священному тому ритуалі ви приймаєте в тіло своє Святі Дари Спасителя. Ви раптом помічаєте квіти на вашому столику, білу серветку, куртину, що відділяє вас від усіх у палаті і робить ваш кутик затишним і тихим. Ви дивитесь на священника і раптом відчуваєте, що сльози зникли з ваших очей, немов ніколи їх і не було. Спокійно обмінюєтесь словами, аж отець відходить, і ви тоді заспокоєно закриваєте очі: все, — говорить ваша душа, — все в порядку.

Неземна Велика Сила обгортає вас раптом незнаним вам дотепер спокоєм.

Ви більш не плачете, не переживаєте, не турбуєтесь, не боїтесь. Вам раптом здається, що ви, ваше тіло, не належать більш вам, що його хтось перебрав від вас і за нього турбується. Для вас же лишив одне, — святий спокій.

В тому спокої ви помалу приготовляєтесь до наступного дня, миєтесь, спокійно спите, ще спокійніше пробуджуєтесь, переходите через всі приготування до операції, і так же спокійно лягаєте на візок, що везе вас в невідоме.

Там ви спокійно піддаєтесь небуттю і втручанню в ваше тіло хирургічних ножів. Вам дивно самим, які ви спокійні, як без турбот переходить найгірше, як вертаєтесь до пам'яті в болях, але в спокої.

— Яка чудесна Сила! — Говорить вам свідомість. Сила, яку ви знали частинно в церкві, коли ходили до св. Причастя. Але ніколи в житті не відчули так ясно й свідомо, як в білих палатах шпиталю. Там прийшла Вона, та Свята Сила, заопікувалася вами , взяла ваші турботи і зцілила душу вашу, як найкращий Друг, Батько, Творець вашого життя.

Ви будете жити!.. Щоб до кінця свого життя пам'ятати всі візити рідних ваших, друзів і ту Святу Візиту, яка прийшла до вас в найтяжчу хвилину!

Чудесну Силу її ви носитимете в серці, як найбільшу Святість, якою Вона дійсно є! Все своє життя ви шанобливо схилятимете голову в розмові про Неї, з незнаною до тепер побожністю будете входити до Церков Божих, з повагою вклонятиметесь перед священниками — носіями її!

І дивуючись, зрозумієте, що ні книжки, ні розмови, ні ціла історія людства і християнства не переконали вас так, як переконані ви тепер в своїм власнім серці, що означає Дар Св. Причастя.

Як і те знатимете, хто ваш друг у житті, хто відвідав і поміг вам у час біди, — щоб жити з ним в серці до кінця свого життя.

Ви залишили білі палати шпиталю і вернулися знову в життя, здавши іспит і навчившись мудрости розуміти людей, життя і найбільше — Силу Великого Бога.

Англія, Велика П'ятниця
1972 р.

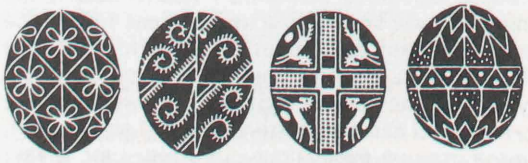

1990 is the 25th Anniversary of our Canadian Flag.

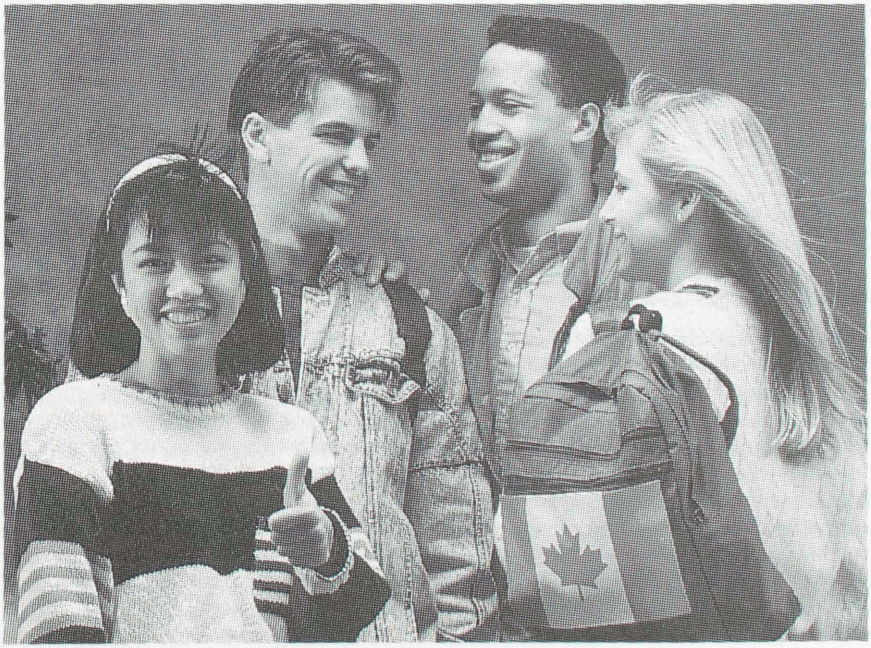

Let's celebrate the flag and who we are as Canadians:

We're a people dedicated to the principles of justice and equality. A people who have built a bilingual and multicultural society that draws strength from the rich and colourful diversity of our nation.

THE CANADIAN FLAG

1965 1990

LE DRAPEAU CANADIEN

A people with a deep sense of caring and compassion for our fellow Canadians. Let's fly our flag even more proudly this year as we remind ourselves of the values and the symbols that unite us as Canadians.

Multiculturalism and Citizenship Canada / Multiculturalisme et Citoyenneté Canada

Department of the Secretary of State of Canada / Secrétariat d'État du Canada

Canada

„РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ"

Пам'яткою, як одного разу, підійшовши до радіоприймача, я навмання увімкнула якусь програму, — і відразу ж на мене війнуло давно знайомим і до болю дорогим і рідним. „Реве та стогне Дніпр широкий" — натхненно співав хор безсмертну Кобзареву пісню, сповнену величної патетики і мужньої урочистості... Широка і роздольна, як душа талановитого й співучого, сміливого і працелюбного народу, вона ніби узагальнила й увібрала в себе все багатство його думок, почуттів, пристрасної любові до рідної землі.

Відкриємо „Кобзар" Шевченка і першим ми прочитаємо один з ранніх творів — „Причинну", написану в 30-х роках минулого століття. Початок балади і став згодом поетичною основою пісні „Реве та стогне Дніпр широкий".

А мелодія пісні? Коли саме, як і де судилося окрилитися шевченковому слову музикою, що обезсмертила його навіки? Чи має пісня автора музики?

Так, має. У 80-х роках в Одесі ці вірші були покладені на музику маловідомим композитором-любителем, вчителем музики Данилом Яковичем Крижанівським (1857-1884 рр.) Свою пісню-романс він присвятив видатному театральному діячеві Марку Лукичу Кропивницькому, який першим і виконав її. Було це так.

...Одеса, 1886 рік. На сцені міського театру йде вистава „Дай серцю волю — заведе в неволю", в якій її автор Марко Кропивницький грає Івана Непокритого. Зал переповнений глядачами, серед яких немало робітників і студентів. У четвертій дії Іван Непокритий замість пісні „Гей, шпориш, по дорозі" починає несподівано для всіх співати „Реве та стогне Дніпр широкий". І така зворушлива була та пісня, так натхненно виконував її Кропивницький, що зал здригнувся. Не змовляючись, всі підвелися з місць і почали підспівувати виконавцеві. У театр була покликана поліція і після цього місцеві власті заборонили виступ трупи українських артистів в Одесі.

Так відбулося перше прилюдне виконання пісні Данила Крижанівського. Намагання Кропивницького виступити з піснею щоразу наштовхувалося на заборону цензури, але ніщо вже не могло зупинити стрімкий лет її в широкі кола народних мас.

Написана для сольного виконання пісня-романс Данила Крижанівського зазнала змін: народ вніс в її мелодію і характер виконання суттєві зміни, „відшліфував" її, перетворивши із салонного романсу на могутній хоровий гімн. У новій інтерпретації „Реве та стогне Дніпр широкий" почали співати скрізь по Україні та за її межами.

„Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма!"

У наші дні „Реве та стогне..." включили до свого репертуару багато художніх колективів. І не лише українських. Велично лунає ця пісня у виконанні Державного узбецького хору, з надхненням грають її оркестри народних інструментів — російський імені Осипова та білоруський. Любовно і з високою майстерністю розкривають глибину шевченківських образів Казахська хорова капеля і російський хор імені Свєшнікова.

Із законним почуттям національної гордості ми дізнаємося, що наша рідна українська пісня полюбилася й зарубіжним слухачем. Її багато разів виконував, зокрема, хор словацьких вчителів, інші колективи.

Так, пісня не знає меж і кордонів. Коли її любить і старанно береже народ як найкоштовнішу перлину душі своєї.

В. Шпаковська.

РЕАБІЛІТОВАНИЙ ПОСМЕРТНО

ЛЮБИВ ВІДЧУВАТИ ПУЛЬС ЖИТТЯ

Із спогадів Тамари Мороз-Стрілець, дружини Григорія Косинки

СТРІЛОЮ ЗБІГАЮТЬ ЛІТА... ОСЬ УЖЕ
90-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГРИГОРІЯ КОСИНКИ

А переді мною постає далекий, але живий образ Григорія Михайловича: натхненне обличчя, ласкава усмішка, лагідні й пильні очі, знову, як і тоді, ніби промовили до мене:

— Тамарча! Ти була поруч зі мною десять років. Ти знаєш про мене те, чого ніхто не знає. Майже всі роки мого творчого життя проминули поруч з тобою про мене.

* * *

Григорій Михайлович був середній на зріст. Ходив бадьоро, швидко, з піднятою, ніби закинутою, головою й здавався вищим, ніж був. Волосся світлорусяве, хвилясте. Передусім привертали до себе увагу його блакитні, що мінилися аж до синіх, очі — глибокі й променисті...

За характером Косинка був доброзичливий, прямодушний, м'який. У вчинках і діях відчувалася впевненість, і тоді проступали риси вольової вдачі. У своїй родині був найстарший...

Застережливо і вдумливо прислухався Григорій Михайлович до відгуків на його творчість: „Найбільше треба остерігатися похвали, — говорив він, — від успіхів, бо це зупинить творчість. Думка ж письменника повинна поспішати за часом!"

Природу нашої землі Косинка любов так палко і так милувався її красою, що розповісти про це звичайними словами не можна. Любив він зоряне небо і росяні світанки, багряні сутінки і одвічну красу Дніпра, повінь на Дніпрі і широчість степів, біло-синій пухкий сніг і пахощі вітру... Казав: „Так цікаво знати, про що саме співають пташки? У них така складна симфонія..."

Дуже любив квіти. З нетерпінням чекав появи весняної квітки сон-цвіт. Не міг надивитися на струнку рожу, на білі троянди, оксамитові красолі. Найбільше ж любив барвисті ніжні польові квіти, а серед них білі ромашки і червоні косинці.

Квітка „червоні косинці", як звуть її на Київщині, по-науковому це — „плакун верболистий". Вона має багато народних назв: залізняк червоний, болотний бурячок, откасник та інші. Від неї походить літературний псевдонім Григорія Михайловича — „Косинка".

Дехто з товаишів казав йому: „У тебе таке хороше прізвище — Стрілець, воно й пасує тобі, і раптом нецікавий псевдонім. Не всі ж знають, що взяв ти його від квітки, думають, що це — хусточка..."

Григорій Михайлович відповідає: „Квітка ця мало відома, а вона така ніжна й красива, скромна і разом з тим велична. Квіти приносять радість і збуджують у душі людській тільки хороше. Псевдонім залишається, от і все..."

Григорій Михайлович глибоко відчував народну пісню. Казав, що пісня збагачує душу. У Косинки немає твору, в який не вплиталася б народна пісня і яка не була б органічно пов'язана з твором.

Концертів ми майже не пропускали, а особливо виступів преславної тоді капели „Думка".

Косинка любив бувати серед людей. Наприкінці 20-х років у Києві на Подолі відбувалися традиційні так звані „Київські контрактові ярмарки". Відвідували ці, як їх скорочено звали, „контракти" різні люди. І Григорій Михайлович ходив на ці ярмарки. Тут добре спостерігати за виром життя, за людиною, за її поведінкою, казав Косинка. Тут можна почути виразні діалоги, побачити цікаві сценки.

Дружині письменника часто доводиться бути першим слухачем і першим критиком. Така місія випала й мені. Я щаслива з того, що першою чула його чарівне слово.

Писав Григорій здебільшого пізно ввечері або вночі. Написавши кілька сторінок, будив мене й казав: „Слухай-но, Тамаро, як воно виходить?"

Перша збірочка творів Косинки під назвою „На золотих богів" вийшла 1922 року.

Коли їхали поїздом, Григорій неодмінно шукав місця коло гурту людей.

Творив легко, можна сказати, одразу набіло, майже без виправлень. Перед тим, як викласти думки на папір, довго і реально відшліфовував у думці кожне слово, речення.

Якось на початку нашого спільного життя я запитала:

— Чого ти не працюєш над отим оповіданням, що мені росповідав? Такий цікавий сюжет.

А він:

— Той сюжет ще тільки зійшов. Нехай підросте, а бур'яну коло нього — полоть мені та полоть у думці, щоб зацвів яскраво...

Коли Григорій Михайлович вважав, що річ закінчена, чи майже закінчена, читав її у колі товаришів літературної групи „Ланка", яка згодом перетворилася у МАРС (Майстерню революційного слова). Або на так званих „суботниках" у музичному товаристві імені Леонтовича, на літературних вечорах в авдиторії Академії наук та в інших місцях. У 20-х роках такі вечори відбувалися часто. Письменники виносили на суд читача свої недруковані твори. Косинка виступав залюбки. Зали були переповнені. Цікаво було на цих вечорах...

З великою охотою Косинка відвідував Степана Васильченка. Одному з перших читав йому свої твори. Видатного письменника любив, поважав і цінував як людину. Васильченко відповідав взаємністю.

Серед перших слухачів були Євген Кротевич, Дмитро Загун.

Дружні стосунки склалися між Косинкою і Рильським. Максим Тадейович відгукнувся на вихід першої збірки Косинки „На золотих богів". Схвальною була його думка й про подальші твори молодого прозаїка.

З родиною Рильських ми зустрічалися. Зустрічалися й з Павлом Тичиною. А коли хтось виїздив з Києва, то листувалися.

Дружнім зустрічам і листуванням Григорій Михайлович приділяв немало часу. Листувався він з багатьма.

Коли приходив лист від Стефаника, Григорій ходив іменником і одразу біг до товаришів прочитати листа. Особливо тепло відгукнувся Стефаник на книжку оповідань Косинки „В житах". До речі, це одна з перших збірок української радянської прози. Основні твори — „Політика", „Анкета", „Мати", „За ворітьми", „Товариш Гавриш", „Серце", „Змовини", „Гармонія", „Перевесла" — Косинка написав у період з 1924 по 1934 рік.

Закінчивши твір, Григорій Михайлович не поспішав друкувати. Відкладе було й скаже: „Тепер нехай полежить, хай охолоне. А трохи згодом ще перечитаю".

В кінці 20-х, на початку 30-х років активно почало входити в життя радіомовлення. Саме в цей час Косинка був одним з перших дикторів спочатку у Харкові, а потім Києві.

Робота диктора його не приваблювала. Скаржився: „Зачинять тебе у комору, а я люблю працювати на людях, люблю відчувати пульс життя, люблю живе оточення".

Час здійснення його мрії наближався. Я закінчувала інститут. Залишався захист диплома. Робота на кінофабриці була забезпечена. Адже це був перший випуск Київського державного кіноінституту. Я — оператор з вищою освітою. Григорій Михайлович дуже радів з того і з властивою йому жартівливістю нахвалявся:

— Чи знаєте ви, що моє Тамарча вже кінооператор! Подумайте тільки, яка цікава робота в неї. Тепер вона буде у нас головою родини...

Отак, у злагоді, із спільними інтересами, як кажуть, душа в душу й крокували у житті разом з надією на цікаве творче майбутнє обох... Але не так склалося, як гадалося...

Дипломну роботу я закінчила. Написала слово до захисту і суботнього вечора 5 листопада попросила Григорія, щоб прочитав його, може, щось виправить. Він же мені у відповідь:

— А Тамаря! Не треба братися на ніч за таку серйозну роботу. Завтра неділя, у нас буде час уважно перечитати і зробити так, щоб усе було хороше. Поспішати не треба. Все в наших руках. Ти згодна?

Я погодилась. Завтра, то й завтра.

Не прочитав Григорій мого слова... Ця субота була останнім днем, коли ми були разом і коли я бачила його... Останні слова закарбувалися у серці й звучать мені всі роки мого самітнього життя...

Тримаючись на нервах і завдяки підтримці товаришів, диплом я захистила. Одержала звання „кінооператор спеціальних методів кінознімання" та відрядження на Київську кінофабрику.

Мені сказали у відділі кадрів:

— До роботи приступити вісімнадцятого грудня.

18 грудня, коли прийшла на студію, мене зустрічали мовчазні, сповнені жаху погляди. Подумала — довідались, що Косинку арештували...

У відділі кадрів на моє привітання майже не відповіли, а хтось з товаришів спитав:

— Ти читала сьогоднішню газету?

— Ні, — ледь чутно промовила я.

— То прочитай. — І подали газету.

Полоснув невимовний біль, обважніли ноги, скам'яніло в горлі повітря. 17 грудня 1934 року Косинку розстріляли.

Він став жертвою сваволі й беззаконня. Йому ледь виповнилося тридцять п'ять...

* * *

У довідці Військової колегії Верховного Суду СРСР від 5 листопада 1957 року сказано: **„Вирок**

Військової колегії від 13 — 14 грудня 1934 року відмінено і справу за відсутністю складу злочину припинено. Косинка-Стрілець Г. М. реабілітований посмертно".

Розвиткові радянської культури, української літератури, чесному служінню своєму народові присвячував і віддавав він усю пристрасть свого серця.

З плином часу рани серця не так ниють, та не загояться вони ніколи.

Давно вже немає Косинки. Я ж бачу його тільки живим, з м'якою мудрою усмішкою, ясними вдумливими очима, повними надзвичайної життєвої сили...

Він пішов із життя, але й залишився в ньому, бо є його живущее слово. Є шанування й увічнення.

Виходять друком його твори, спогади друзів і однодумців, створюються фільми, його ім'ям названо теплохід.

Та мене усі ці довгі роки мучить оден — невже невідомо, де поховано тих 28 розстріляних? Людям властиво відвідувати місця поховань близьких їм людей. Вони їдуть навіть в інші країни, міста. Я теж хотіла б знати, де те місце, куди б могла я прийти і вклонитися тій землі, що прийняла його тіло, покласти квіти. Ще одразу після реабілітації Григорія Косинки, я опитуючи людей, чула від них, що нібито усіх, розстріляних у грудні 1934 року, було закопано в кінці Лук'янівського кладовища. Оце й змусило мене звернутися до Військової колегії Верховного Суду СРСР з питанням, чи не зможуть вони повідомити місце захоронення розстріляних, серед яких був і мій чоловік. І одержала в червні 1988 року відповідь, в якій говорилося, що встановити це місце, на жаль, неможливо.

І все ж я вірю, що доживу до того дня, коли зможу зронити сльозу біля меморіалу, в якому за волею нашої громадськості буде увічнено пам'ять жертв сталінізму, серед яких був і Григорій Косинка.

MOHYLA INSTITUTE ANNOUNCES NEW SCHOLARSHIP

The Mohyla Institute Board of Directors recently approved the establishment of a new scholarship to be called **Mohyla Institute Entrance Scholarship for Ukrainian Orthodox Students.** Valued at $400.00 each, these scholarships are available to students residing at Mohyla Institute and enrolled in a first-year post-secondary educational institution.

For application forms, write to Mohyla Institute, 1240 Temperance St., Saskatoon, Sask., S7N 0P1, or phone 653-1944.

———

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО НОВІ СТИПЕНДІЇ ІНСТИТУТУ ім. ПЕТРА МОГИЛИ

Дирекція Інституту повідомляє, що нова стипендія під назвою **„Стипендія для Вступаючих Українських Православних Студентів"** входить в життя на наступний рік. Ця стипендія вартости 400 дол. вручається першорічним студентам, які будуть перебувати в нашому Інституті. За аплікаціями просимо звертатися на адресу:

MOHYLA INSTITUTE
1240 Temperance Street
Saskatoon, Sask.
S7N 0P1

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорога Управо журналу „Промінь"

З нагоди 30-ліття журналу „Промінь" складаємо наш дар в сумі $30.00 і також $15.00 на передплату на один рік.

Бажаємо редакції найкращих успіхів.

Марія і Петро Волощук
Оттава

———

Шановна Управо „Променя"

Засилаю чек в сумі $140.00 на журнал „Промінь". Недавно наш відділ ім. Марії Маркович в Канорі, Саск. влаштував Свято Членства і відзначував 30-ліття журналу чайним прийняттям. Увесь прихід грошей зібраних поміж нами на фонд „Променя", як і кожного року ми це робили складаємо і цього року.

З пошаною

Ольга Ойстрик
Референтка „Променя"

ВІСТІ З УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ
САСКАТУН, САСКАЧЕВАН

Діяльність Музею за минулі три місяці — жовтень, листопад і грудень біжучого року, була переповнена академічними лекціями, мистецькими виставками та поширеною культурною освітною програмою. На протязі минулих трьох місяців понад 3,000 осіб відвідало Музей, включаючи шкільну дітвору, туристів та відвідувачів.

АКАДЕМІЧНІ ПОДІЇ

Цієї осени до Українського Музею Канади загостила невеличка група професорів з Чернівецького державного університету в Україні. Вони були частиною академічного обміну між Саскачеванським університетом у Саскатуні та Чернівецьким університетом в Україні. Професори відвідували Музей, щоб познайомитися з цією інституцією та при цій нагоді виступити з рядом доповідей. Першу із них виголосив 16-го жовтня д-р Олександр Сич, кандидат історичних наук, доцент Чернівецького державного університету на тему: „Буковинська імігрaція до Канади: Її причини, характер і соціяльний демографічний склад". Другий його виступ відбувся 17-го жовтня на тему: „Зміни в напрямках Совєтської історіографії: Роки перестройки".

— 12-го листопада 1989 року відбулася інформативна зустріч з самим президентом Чернівецького університету д-ром Степаном Костишином. Він розповів про сучасний академічний стан академічних обмінів між університетами та повідомив, що плянуються подібні обміни між деякими американськими університетами, як наприклад, *Salt Lake City, Utah.*

— 22-го листопада 1989 року, музей мав нагоду вітати пані Оксану Івасюк, наймолодшу сестру відомого українського композитора, покійного Володимира Івасюка. Пані Оксана з міста Кіцман, працює асистентом кафедри української літератури Чернівецького університету. Тема її доповіді була: „Розвиток популярної пісні в Україні (60-80-ті роки)". На лекції були показані такі матеріяли: відеофільми про брата Володимира Івасюка, фотоальбом про його життя та автографи музичних творів. На цю доповідь прибуло понад сто осіб.

— 29-го листопада 1989 р., відбувся виступ професора Івана Руснака, доцента кафедри української літератури Чернівецького університету імени Юрія Федьковича та члена обласної ради Товариства української мови імени Тараса Шевченка. Тема його доповіді: „Сучасний стан української мови в Україні."

Всі доповіді були змістовні та грунтовно приготовлені. Прощаючись з шановними гостями, д-р Женя Заячковська, новий директор музею, побажала їм щасливого повернення в Україну та нових творчих, наукових успіхів.

ДОПОВІДЬ Д-РА ЛЮБОМИРА ЛУЦЮКА

— 2-го листопада 1989 р., д-р Любомир Луцюк, історик, географ та науковий дослідник при Квінс університеті в Кінґстоні, Онтаріо, виголосив надзвичайно цікаву доповідь на тему пов'язану з його новою книжкою, „Створення пейзажу: Географія українців у Канаді". Зміст книжки дуже широкий. Він сягає від картографічного представлення перших поселенців до Канади до українського населення таких головних міст Канади, як Едмонтон, Вінніпеґ та Торонто. Після доповіді, присутні мали нагоду ближче познайомитися з автором та його творчою працею. При цій нагоді було продано велику кількість його нової книжки.

МИСТЕЦЬКІ ВИСТАВКИ

Від 17-го вересня до 29-го жовтня відбулися дві мистецькі виставки: виставка ікон добре відомої мисткині Віри Сенчук з Вінніпеґу та виставка картин „Соняшники" Рози Стедман з Кельвінґтону, Саскачеван. Велике число людей відвідало обі виставки.

— 17-го листопада 1989 р. відбулося офіційне відкриття мистецької виставки картин визначної мисткині Галини Кошарич з Едмонтону. Виставка складається із 26 картин, які свідчать про її своєрідне обдарування. Виставка триватиме до 31-го грудня 1989.

— 18-го грудня 1989 р. було зорганізовано виставку „Тисячоліття віри" із колекції Михайла Татарнюка з Ванкуверу. Колекція, дуже високої наукової вартости, складається із фотографій історичних та архітектурних пам'яток на Україні та в Канаді. Виставку відкриє 18 січня 1990 р. Орест Татарнюк, син Михайла та Ярослави Татарнюків, який проживає в Саскатуні. Розміщенням експонатів всіх чотирьох виставок займалася Роза Марія Федорак, куратор музею.

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ

Найголовнішою характеристикою українського Різдва являються наші багаті коляди та щед-

(Докінчення на стор. 29)

ENGLISH SECTION

AUTHOR AND STAGE DIRECTOR, MYKHAYLO STARYTSKY (1840-1904)

This year (1990), marks the 150th birthday of an outstanding Ukrainian author and stage director, Mykhailo Starytsky, — one of the founders of the Ukrainian professional theatre.

Starytsky was a man of versatile talents and won a reputation as a gifted poet and translator. Soon after he graduated from the Kiev University in 1864, he began his stage career as an actor in amateur theatricals, and later, together with composer Mykola Lysenko, directed the Kiev Music and Drama studio. In 1883, he and stage manager Marko Kropiwnytsky, organized the first professional troupe in Ukraine.

As an outstanding director, Starytsky was a master of picturesque stage composition, especially in mass scenes. In his productions, ethnographic details did not ruin theatrical form. An expert on the theatre, he wrote about 35 plays and also adapted numerous plays from the older repertoire as: *Chornomortsi,*, by Kukharenko, *Za Dvoma Zaitsiamy,* by Ivan Nechui-Levytsky, and revised some of Hohol's works, *Sorochynskyi Yarmarok, Rizdwiana Nich,* and others.

Starytsky attained a prominent place in the history of theatre as creator of historico-ethnographic dramas, *(Bohdan Khmelnytskyi, Oborona Bushi),* and as an opera librettist, especially for the operas of Lysenko. Although Starytsky wrote many auccessful ethnographic dramas, he took the first step in creating social ethnographic drama, *(Ne sudylosia),* his greatest inclination was toward the pathos of historico-romantic dramas, portraying social conflicts.

Mikhailo Starytsky (extreme right) with a group of Ukrainian writers: Mikhailo Kotsiubynsky, Vasil Stefanyk, Olena Pchilka (standing), Lesia Ukrainka, Volodymyr Samijlenko, and composer Hnat Khotkevich.

Mykhailo Starytsky wrote several historical novels, *Ustym Karmeliuk,* the trilogy, *Bohdan Khmelnytsky, The Ruin, The Haidamaks,* among others. Most of his writings depict the struggle against suppression. A prolific poet and translator, his poetry is permeated with love for the downtrodden and reveals his firm democratic persuasions. Starytsky used art to inculcate national consciousness in his audience, portraying the heroic past of the Ukrainian people and filling his productions with folklore. Some of his poems have long since become folk songs.

(Compiled from *UKraine, A Concise Encyclopedia)*
Submitted by H. Melnyk-Marko

ВЕЛИКДЕНЬ

В зорі вбрана нічка гожа
Слухає як Служба Божа
Відправляється в церквах,
Що палають всі в свічках.

А у церкві і з надвору
Все село людей до збору,
От по Службі навкруги
Вже обносять хоругви.

А з дзвініці — усі дзвони!
Що найбільший б'є та стогне
"Празник-ва-ам...
Праця на-ам!..."

А дрібніші за ним жваво
Відбивають всім на славу!
"Великдень!"
"Великдень!"

Олена Пчілка

WOMEN'S LEGAL EDUCATION AND ACTION FUND (LEAF)

Part Two

In the case of Stell Bliss, in 1978, the Supreme Court of Canada ruled that the section of the Unemployment Insurance Act which limited the eligibility of pregnant women was not created by legislation but by nature. If unemployed pregnant women are treated differently, it is because they are pregnant, not because they are women. Moreover, since women choose to become pregnant, it is a personal choice for which they should bear the consequences.

In 1982, three pregnant employees of Canada Safeway in Winnipeg were denied benefits under the Federal Unemployment Insurance Plan. As a result they filed a complaint with the Manitoba Human Rights Commission that the company's plan discriminated against women.

The Court of Queen's Bench and the Manitoba Court of Appeal both dismissed the case, citing the Bliss ruling in 1978 as a precedent.

The case was appealed to the Supreme Court of Canada where LEAF intervened and argued that women's ability to bear children is the most significant sex characteristic and should not be the grounds for disadvantage in the work place.

The Supreme Court reached a unanimous decision in which it ruled that a company medical plan that curtailed benefits to pregnant employees violated human rights law. Wrote Chief Justice Brian Dickson, "It is only women who bear children; no man can become pregnant. It is unfair to impose all of the costs of pregnancy upon one half of the population." Thus the announcement on May 4, 1989, that pregnancy discrimination is a form of sex discrimination simply because of the basic biological fact that only women can become pregnant.

Another success for LEAF in the Supreme Court of Canada came in the case of two waitresses in a Winnipeg restaurant. They had been constantly harassed by the night cook who touched them and made sexual advances. They complained to the owner who did nothing about it. One waitress quit, the other was fired. In 1982, they filed a complaint with the Manitoba Human Rights Commission. The Board of Adjudication agreed that sexual harassment was sex discrimination and awarded the women $10,000 damages. This ruling was upheld by the Manitoba Court of Queen's Bench but dismissed by the Manitoba Court of Appeal which reasoned that the two women were harassed because of their sexual attractiveness as individuals, not because they were women.

The women appealed to the Supreme Court of Canada where LEAF intervened to argue on their behalf that sexual harassment is discrimination on the basis of sex. It creates a biased working environment that reinforces sex role stereotypes. This violates the sex discrimination provisions of the Manitoba Human Rights Legislation and acts as a barrier to women's equality. It attacks the self-respect of the victim and is not some innocent act like a school boy stealing a kiss. Counsel for LEAF urged the court to consider a definition of sex that is not confined to biology as sexual harassment is not related to the biological differences between men and women but rather to the socially constructed way in which the sexes interact.

The Supreme Court ruled in favour of the waitresses. According to Chief Justice Brian Dickson, "It is only female employees that run the risk of sexual harassment. No man would have been subjected to this treatment."

The Court went on to state, "Sexual harassment is a demeaning practice, one that constitutes a profound affront to the dignity of the employee forced to endure it. By requiring an employee to contend with unwelcome sexual actions ... attacks the dignity and self-respect of the victim."

Another landmark decision was a custody case. In 1982, when Isabel Brown and Michael Klachevsky of Winnipeg separated, they worked out a friendly arrangement to share the custody of their two children.

However, Isabel Brown found a much better paying job in Vancouver and planned to move there. She filed for sole custody of the children.

Klachevsky also filed for sole custody because he had remarried and his new wife would provide the home care for the children whereas Isabel would have to use a day care facility or hire baby sitters.

The judge granted custody to the father, saying that home care is better for the children than day care. Isabel Brown appealed the decision.

LEAF applied to intervene in the appeal to argue that the decision violated fundamental rights guaranteed to women in the Charter. LEAF said that if equality is to be attained, day care cannot be considered inferior to at-home care, without evidence specific to a given case. A mother more often

than a father is reliant on day care since she is less likely to marry or otherwise acquire a live-in homemaker. Consequently the law will function unequally for women unless the courts treat day care and at-home care as equivalent.

The Manitoba Court of Appeal ruled that "the trial judge committed a palpable error in placing undue emphasis on the fact that the mother in Vancouver would require paid assistance to provide day care for her children. Whether an alternative care giver is paid or unpaid, cannot be decisive of what is in the best interest of the children.

Isabel Brown won custody of her children.

Most of the discrimination against women is indirect. Though a law may be neutral, application of it may have a bad effect on women. When the Attorney-General of Ontario announced thatCrown lawyers would not object to arguments because they allege indirect discrimination, LEAF took up the challenge of Ontario's "Spouse in the House Rule". This is a requirement that family benefit payments go only to a person living as a single person.

Almost all of the recipients of family benefits are single women. It has been a long standing practice of welfare administration to refuse benefits to a woman who has any kind of relationship with a male. No such refusal awaits a single man who is on welfare and happens to have a woman friend.

LEAF conducted a research in 1985 and discovered that the most innocent acts of friendship or help from a man could result in a woman being judged not to be living as a single person and her benefits cut off. The rationale behind this regulation is that any kind of friendship with a man means that he is supporting her or that he should be. A woman living on family welfare is thus cut off from all male contact and has no real chance to establish a long term relationship.

LEAF found that if a man friend helped out with a deposit on her rent, took her and her children to MacDonald's or protected her from a beating by her abusive ex-husband, all these events cut off her family benefits.

Welfare inspectors were instructed to snoop around the woman's house and note if there were men's clothing or boots about or a lunch bucket or photos or car treads in the snow early in the morning.

Accordingly LEAF challenged the validity of these regulations to show that they do not preserve the equality of women.

On June 25, 1987, the Ontario Minister of Community and Social Services announced a new set of criteria to replace the "spouse in the house" rule. Under the new criteria a single parent will not lose benefits unless he or she resides with another who:

1. Has a legal obligation to support the parent's children.
2. Provides a significant economic contribution to the parent or the parent's children.

Women saw the Charter as a tool they could use for achieving equality. Unfortunately, funds and energy have to be used for counter-based attacks on legislation designed to benefit women.

LEAF is backing the *Wen-Do* Women's Self-Defence Corporation which is fighting a complaint of sex discrimination before the Ontario Human Rights Commission. The complaint was made by Michael Celik when he was told that he could neither observe nor take part in *Wen-Do* classes as they are open only to women. *Wen-Do* was designed for women to learn self-defence.

Michael Celik claimed that he is a representative of the men's rights group, called "In search of Justice". He admits that he has a black belt in *judo,* the Japanese system of wrestling, in which the black belt indicates a degree of expertese of the highest rank. So he does not need lessons in self-defence.

LEAF views this complaint as a form of harassment. Basing its argument on Section 15 (2), it has urged the Ontario Human Rights Commission to dismiss the case. Otherwise, many valuable services offered to women only, such as battered women's shelters, rape crisis centres and women's self-help groups will all be at risk if men will insist in intruding and creating confusion.

These cases are a very small sample of the work done by Women's Legal Education and Action Fund. Many cases are still in the lower courts and eventually will be reaching the Supreme Court of Canada for final decisions.

Just a little more than sixty years ago, women were told by the Supreme Court of Canada that they were not persons under the law. Much has been accomplished since then; much more remains to be done. Women need LEAF and should consider it in their best interest to support the organization, morally and financially.

Helen Raycheba
Edmonton

ROSE MARIE FEDORAK

Rose Marie Fedorak was born in Yorkton and raised on a farm approximately 30 miles north east. After completing elementary school, she attended high school in Kemsack. An interest in fashion design resulted in 5 years of study at the University of Manitoba where she received a Bachelor of Home Economics degree and a Master of Science degree with majors in clothing and textiles.

Rose Marie came to Saskatoon in 1971 where she was hired by the College of Home Economics. She remained on faculty until 1988 when the imminent closure of the College led her to consider other career options. She is presently the Curator at the Ukrainian Museum of Canada.

Rose Marie has been active in professional organizations. She is a past president of the Saskatoon Home Economics Association and the Saskatchewan Home Economics Association and was the chair of the Textailes and Clothing.

She is currently secretary of the Board of Directors of Saskatchewan History and Folklore Society and is serving on the Membership Committee of the Museums Association of Saskatchewan.

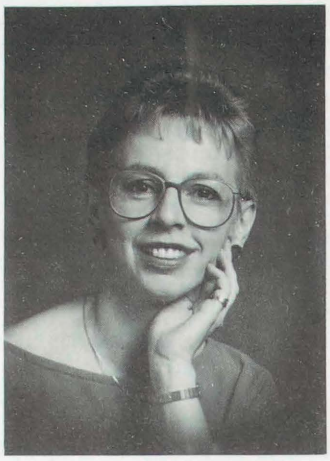

Rose Marie's interests still include fashion, and sewing is a favorite passtime. She also enjoys travelling, reading, gardening and listening to music.

She is a member of All Saints Ukrainian Orthodox Church in Saskatoon and the Hanka Romanchych Branch of the UWAC.

CANADIANS REFUSED VISAS TO OBSERVE UKRAINE ELECTIONS

Liberal MLA for Seven Oaks Mark Minenko today denounced the Soviet government for denying him and four other Canadian parliamentarians visas to travel to Ukraine to observe the upcoming election on March 4, 1990.

"The restrictions call into question the supposed new spirit of openness under Mr. Gorbachev," Minenko said. "I am deeply disturbed and disappointed that we have been denied access to observe this election at a time when freedom seems to be breaking out in many other parts of the world."

Minenko, MP Jesse Flis, and three Ontario MPP's were to be in Kiev in time for the elections. Protests to the Soviet Embassy in Ottawa and the efforts of the Canadian embassy in Moscow to gain approval for the trip proved unsuccessful.

The group was invited to attend by the Ukrainian Group of the People's Deputies of the USSR.

Minenko said there have been numerous reports of election irregularities in the months leading up to Sunday's election - the first contested election in Ukraine. They include refusal of the Soviet authorities to register a number of candidates from the independence movement. As well, demonstration organizers have been arrested and jailed and independence candidates have been denied access to media and printing facilities.

"It is crucial that the election in Ukraine be conducted openly and democratically. The presence of foreign observers would have helped to insure this. The actions of Soviet authorities are a black mark on Mr. Gorbachev's policies of glasnost and perestroika," Minenko said.

———

М.П.

ПИСАНКИ

Розписали дівчатонька Писанки, як цвіт.
Положили на віконце рано, скоро світ.
Розписали писаночки в пишні узорі.
Положили на віконце рано до зорі.
Ой, майнули ті шапочки, козаченьки йдуть.
„Та чи нам це, дівчатонька, писанки будуть?"
„Не вам будуть, козаченьки, Ой не вам мабуть.
Бо на тоту „Рідну Школу" Писанки всі йдуть..."
Засміялись козаченьки, взяли гаманці —
Положили на віконце ясні червінці.
Положили на віконце „Рідній Школі" дар,
Тай узяли писаночки чудові, як чар...

There is a variety of federal programs for seniors in Canada. Would you like to know what they are?

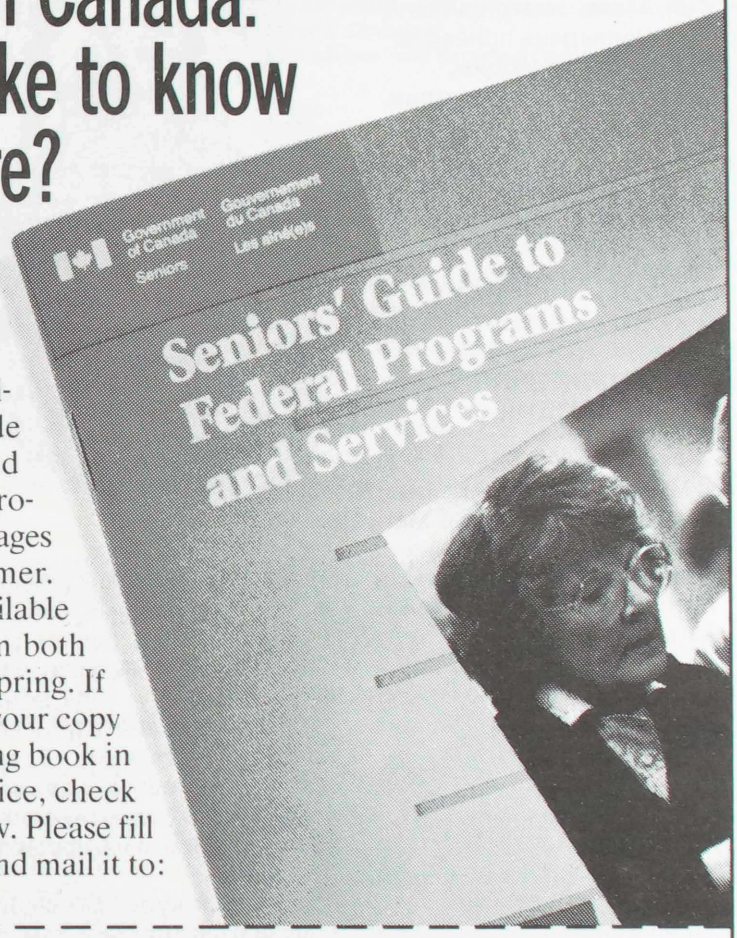

The "Seniors' Guide To Federal Programs And Services," provides basic information about federal benefits and services available to Seniors. This guide is available in English and French. It is now being produced in nine other languages for distribution this summer. The guide will also be available in a talking book form in both English and French this spring. If you would like to obtain your copy of the guide and/or talking book in the language of your choice, check the appropriate box below. Please fill in the attached coupon and mail it to:

Seniors
P.O. Box 8176, Ottawa, Ontario K1G 3H7

Name _____
(Please print)

Street _____

City _____

Province _____ Postal Code _____

Book

☐ English ☐ French
☐ German ☐ Hungarian
☐ Ukrainian ☐ Portuguese
☐ Italian ☐ Russian
☐ Polish ☐ Greek
☐ Chinese

Talking Book

☐ English ☐ French

Government of Canada / Gouvernement du Canada
Seniors / Les aîné(e)s

Canada

НАШИМ ДІТЯМ

НАША ГАЇВКА

Гей, весна, весна прийшла,
Нам Великдень принесла!
Ми гаївочку виводим,
Ми травички не пошкодим,
Ми квіток не потолочим.
Заспіваєм і підскочим
На леваді, на луці —
Здивуються горобці
І розплющать з дива очі
Сірі із ліска зайці.

(Р3)

ЗВІДКИ ВЗЯЛАСЯ ПИСАНКА?

(Леґенда)

Минув уже третій день від похорону Спасителя. Мати Божа сиділа, мов камінна з болю. Не могла ні їсти, ні пити. Зажурені побожні жінки відвідували Марію, потішали й просили, щоб пожившилася чимнебудь. Але Скорбна Мати мовчала. Постила далі...

Аж ось сколихнувся Єрусалим від радісної вістки — Христос Воскрес! Камінь на гробі Господнім відвалений, нема Христа у гробі.

Ганна, побожна добра дівчина, що часто відвідувала Матір Божу, взяла у кошик усе своє добро: кілька яєчок та й пішла з ними до Пречистої Діви. Схилилася на коліна біля ніг Марії і просила:

— Маріє, Скорбна Мати, не плач, не сумуй! Хіба ж ти не знаєш? Твій Син воскрес із гробу! Радуйся, Маріє!

— Знаю про це. Мій Син

з'явився мені у сні. Я бачила Його в такій сліпучій ясності й славі, що очі боліли від цього блиску. Радість моя безмежна...

Дівчина подала Марії свій кошичок з яєчками. Божа Мати взяла кошичок дрижачими руками, і сльози радости потекли з Її очей, зросили яєчка.

І сталося чудо! Де впала сльоза Її святих очей, там на яєчках зацвіли прекрасні взори: прегарні квіточки, метелики, зірки. Яєчка заграли всіма барвами, мов самоцвіти. Мати Божа усміхнулася і стала роздавати барвисті писані яєчка людям, вітаючи їх привітом: „Христос Воскрес! — Христос Воскрес!"

Коли ж Ганна, повертаючись додому, глянула у кошичок, що його з подякою повенула Марія, побачила, у ньому повно прегарних писанок.

Бігла вона вулицями Єрусалиму усміхнена, щаслива. Кожному знайомому дарувала аєчко, кажучи:

— Радуйся! Ісус Назарянин Воскрес!

І скільки Ганна не роздавала тих яєчок, а кошичок усе таки був повний до самого вечора. Люди несли їх далі, давали своїм знайомим, вітаючись: „Христос Воскрес!"

І так усе місто дізналося про чудо Воскресення Христового.

На пам'ятку цієї радісної події в Україні пушуть писанки, роздають їх приятелям, люблються ними, шанують, як великі скарби.

Богородиця благословить працю писанчарок, дає їм надхнення малювати їх найкращими взорами і кольорами, наче водить їхніми руками по шкарлупі яєчок.

За Оленою Цегельською

ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ 90-ЛІТТЯ ПАНІ КАРОЛІНІ САВІЦЬКОЇ

З нагоди дня народження Кароліни Савіцької, дочки Ірина і Ярослава і зяті, родина і приятелі, та членки Союзу Українок Канади ім. Доньки Українки при Катедрі Св. Софії у Монтреалі дня 30-го грудня 1989 р., влаштували прийняття для ювілятки. Пані Кароліна Савіцька вступила до відділу у 1934 р. і до сьогодні є активною членкою.

Пані Анастазія Доброміль, почесна голова привітала пані Кароліну і побажала їй ще кріпкого здоров'я і многих літ. Всі піднесли тост і заспівали „Многії літа" і „Зеленеє жито".

З нагоди цієї оказії пані Кароліна складає $50.00 на пресовий фонд „Променя".

Щасти Вам Боже, пані Кароліна Савіцька.

Оксана Русин,
голова.

ПРОСИМО ПОПРАВИТИ

В журналі ч. 2 з лютого, на сторінці 11 в описі „Вечерок для С. Василишин", в другій колонці має бути: „...пані Софія Василишин подарувала 25,000.00 на стипендію для студента Богословського Факультету Колеґії Св. Андрея". На світлині бракує підпису пані Лазарович — в третьому ряді четверта з черги пані Лазарович.

ПОДВІЙНЕ СВЯТО — ДЕНЬ ПОДЯКИ І ЮВІЛЕЙ П-ВА В. і А. РОМАНЮК

БЮКЕНЕН, САСК.

Дня 28-го жовтня 1989 р. громада св. Івана Хрестителя у Бюкенен, Саск. святкувало подвійне свято — День Подяки і 60-літній ювілей подружжя п-ва Василя й Анни Романюків.

Отець Сідорський відправив Службу Божу в церкві, посвятив дари землі — городину, овочі а прикінці покликав п-во Романюків наперед, відчитав молебень та вділив благословення з нагоди їх родинного свята. Присутні вірні і гості відспівали ювілятам многоліття. Відтак усі перейшли до Народного Дому на спільний обід. По обіді члени громади вшанували ювілятів малим подарунком. Отець Сідорський провів молитву і знов побажав їм щастя, здоров'я. По цім усі присутні підходили до ювілят та складали їм побажання якнайкращого здоров'я і ще разом прожити багато літ.

Василь Романюк і Анна Кравець подружилися 12 жовтня 1929 року. Проживали на фармі в околиці Бюкенен, відтак переїхали на іншу фарму близько містечка Рама. Тут вони виховали семеро дітей — чотири сини і три доні. Навчили дітей говорити по українськи, ходили до Православної Церкви, працювали при Церкві і Народнім Домі. Василь Романюк був старшим братом та услугував коло священика довгі роки.

На відпочинок п-во Романюки переїхали до міста Бюкенен і відразу вписалися до Української Православної Церкви, а пані Анна Романюк до жіночого товариства. Тут вони знов по своїй змозі щиро працювали.

Ми усі бажаємо ювілятам кріпкого здоров'я і з цієї нагоди висилаємо 45.00 дол. на журнал „Промінь".

За відділ ім. Лесі Українки

Ірина Скорець, голова — *З. Дробот,* заст. голови

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Загальні річні збори відділу ім. Лесі Українки відбулися 7-го листопада 1989 року, в залі шкільного будинку при Соборі Св. Володимира. Збори відкрила голова відділу коротким вступним словом, а настоятель Собору провів молитву „Отче Наш". Однохвилинною мовчанкою вшановано членкинь які відійшли у вічне життя.

В своїм слові о. М. Скрумеда склав щиру подяку голові Тамарі Дудка й управі відділу за колосальний вклад праці і безмежні здобутки, котрими можна похвалитись. Дальше висловив подяку членкам за велике старання і підтримку, побажав добрих зборів, а членкам відділу кріпкого здоров'я і Божого Благословення.

Предсідницю зборів була голова відділу Тамара Дудка, а секретарювали Ліна Смирнів, рекордова секретарка і Марія Пасіка-Казанівська.

Голова пані Дудка прочитала приготований інформативний звіт з 16-го Конґресу К.У.К. Опісля подала докладний, змістовий звіт діяльности, в котрому збори заслухали що крім обов'язків пов'язаних з відділом і громадою, наша голова була часто запрошена на імпрези інших організацій, де вона вив'язувалась в репрезентації нашого відділу гідно і чесно, на високому рівні, і нераз була вшанована. Брала участь і поза межами міста: на святі „Признання" в Торонто для достойної д-р Савелі Стечишин, підчас її винагороди найвищим Орденом Канади. В додатку вручено їй Табльо всіх відділів С.У.К. в провінції Онтаріо; Підчас відзначення 70-річчя У.Г.П. Церкви в Канаді, на оселі „Київ" в Овквіл уповноважено нашу голову вітати хлібом і сіллю Митрополита Василія; Брала участь в комітеті прав людини (Іван Дем'янюк) і участь підчас вшанування почесних працівників Інституту Св. Володимира. Кінчаючи звіт пані Дудка склала щиру подяку о. настоятелю М. Скрумеді за співпрацю, поради, і духову опіку. Висловила сердечну подяку членкам управи, і всім членкам відділу за кооперацію і солідну підтримку у всяких ділянках праці. „Де є спільнота, там є сила. Щасти Боже!"

Наша голова є дуже скромної і лагідної вдачі, і цим вона здобула високе оцінення і кооперацію членства. Вже три роки вона провадить працю відділу, стоїть твердо на висоті своїх завдань і матеріяльних здобутках, старається ще вище розбудувати свої ідеали в користь культурно-релігійно громадського життя.

Заступник голови громади п. Іван Микитишин привітав всіх членок, побажав найкращих успіхів, зложив подяку відділові за кооперацію і за фінансову піддержку в громадській праці.

Звіти управи, референток та комітетів представили дальшу активність цілорічної праці.

Величаво відмічено 1000-ліття хрещення України в Православну Віру вирішенням і здійсненням трьох поважних проектів відділу С.У.К. Вирішено оплатити і перебудувати передню, верхню частину авдиторії Св. Володимира, де тепер по закінченню міститься прекрасно удекорована і прикрашена вибраними із спадщини експонатами величава кімната культурного осередку; і гарно умебльована кімната С.У.К. для менших сходин. Все це є великим здобутком і прекрасою.

Як другий проект, набуто накриття для Собору — вироблено полтавський гафтом — це перше вишиття, що появилось на Україні.

Третій проект — набуття двох хоругов в цілості вишиті. Одна пишається іконою св. Володимира на середині, а з зворотної сторони вишита ікона Спасителя-Ісуса Христа. На другій хоругві вишита ікона Св. Ольги на середині, а з зворотної сторони ікона Матір Божої. Хоругви вишиті гарними живими кольорами. Працю всеї вишивки виконали членки відділу. Робота виконана професійно і є великою прекрасою в Соборі. Пізніше відділ придбав до авдиторії 22 круглих обрусів, три довгих, і один квадратовий, котрі пошили членки.

Святочно відбули Академію в пам'ять патронки нашого відділу Лесі Українки, починаючи відправленням панахиди після Святої Літургії, за спокій душі поетеси. Опісля всі зійшли до авдиторії на приготований обід-перекуску. В концертовій програмі виголосила доповідь поетеса Віра Ворскло-Шелебок з Ошави. Виступав жіночий хор під керівництвом пані Орисі Сушко.

Відзначили Свято Книжки прочитанням віршів та прози-значення книжки. Була виставлена дитяча література. Опісля угощали гостей чайком і солодким. Програмами на цю, і інші імпрези займався культурно-освітний комітет, котрий очолює пані В. Логин. В нас провадиться Рідна і Недільна Школи, кляси в котрих навчають членки відділу. Відділ вже довгі роки виповняє обов'язок оплачення всіх потреб Недільної Школи при нашім Соборі.

Відділ належить до Льокальної Ради Жінок, і до К.У-ок К., де входять делегатки з відділу. Цього року головою К.У-ок К. є наша членкиня Маруся Погорецька. Висилали делегаток на Крайовий З'їзд С.У.С., і на Конґрес Комітету Українців Канади. За рік відбулось 10 місячних зборів, і 5 засідань управи. На місячних зборах культ.-освітній комітет старався читати художні твори, вірші, або новини з преси.

Відбулись такі громадські імпрези: Св. Йорданська Вечеря, Свято Православія, Говіння Священиків — обід, Поминальний Обід, Писанкове Бінґо, випродаж пасок і Великодного печива, Спільне Свячене, Весняний Чай, Вшанування Сестриць і заслужених членок, Осіний Базар, Членська прогулька автобусом до „Калин Ґардинз", і обіди для організацій при громаді, та на похорони.

Цього року членки сходились робити вареники і голубці на продаж. Голова комітету пані Г. Олексюк передала до каси $6,040.85 чистого приходу. Започатковано бінґо Відділу ім. Лесі Українки, котре провадиться вже біля 18 років. До Комітету увійшли більшість тодішніх членок управи, і ще майже всі до цього часу постійно працюють, з тим що добирається більше членок до помочі. Залю на бінґо винаймається в окремому приміщенні. Ціль провадження бінґа є виключно на потреби фінансової підтримки і розбудови Собору Св. Володимира, і до цього часу передано до церковної каси понад $250.000.00. Ця сума включає проекти відділу і грошеві пожертви.

Фінансовий стан каси відділу:

Перенесено з минулого року	$24,932.89
Загальні прибутки за рік 1989	21,396.01
Загальні витрати за рік 1989	29,191.05
Залишається в касі	17,137.85

Серед більших пожертв були такі:

На Собор Св. Володимира	35,000.00
На журнал „Промінь"	1,000.00
На оборону п. Івана Дем'янюка	1,000.00
На ліки хворої дитини з України	500.00
На Українську Православну Радіо-Передачу (Монтреал)	300.00
На Консисторію — Біблія на Україну	200.00
На У.Н.Раду	100.00
На Православний Харитативний Комітет	100.00

Склад Управи на рік 1990:

Голова — Тамара Дурка; уступаюча голова — Уляна Криворучко; 1-ша заст. голови — Галя Олексюк; 2-га заст. — Варвара Логин; секретарка — Ліна Смирнів; заст. секр. — Марія Пасіка-Казанівська; фінансова секретарка — Тамара Бугай; касирка — Діяна Юрійчук;

Контрольна комісія: Ева Струсь, Юстина Вислобіцька; Зеня Німець.

Референтки: Культ-Освітної праці — Надія Пенюк, Варвара Логин, Тамара Бугай; Референтка і кореспондентка журналу „Промінь" — Марія Лещук, Галя Козак; Старшого Відділу С.У.М.К. — Діяна Юрійчук; Інституту Св. Володимира — Надія Стретді; Льокальної Ради Жінок — Ева Струсь, Марія Пилипюк; Суспільної Опіки — Галя Українець; К.У.К. — Марія Погорецька, Лідія Стриховська, Дарія Бродгед; Архівів — Марія Пелеп'як, Наталія Бал.

Комітети: Програмовий — Галя Липка, Галя Лазарович, Надія Стретді; Культурного Осередку — Анна Кіт, Галя Лазарович, Марія Погорецька, Галя Липка, Уляна Криворучко, Дарія Бродгед; Відвідування хворих — Розалія Окраїнець, Галя Лазарович, Таня Шкрибляк;

Телефонічний Комітет: очолює Євгенія Гребенюк; членки — Марта Глущенко, Палагна Дибко, Ольга Дробот, Галя Фарбатюк, Юстина Вислобіцька, Марія Шеремет, Марія Зуляк, Тамара Бугай.

Бінговий Комітет: очолює Марія Пасіка-Казанівська; допомагає — Наталія Бай; членки — Галя Олексюк, Розалія Окраїнець, Марія Пилипюк, Дарина Юрійчук, Лідія Сокало, Марія Цуркан, Лариса Скрумеда.

Господині: Розалія Окраїнець, Ніна Павлюк, Лідія Стриховська, Анна Козак, Анна Білоус. **Почесні сестриці:** Ольга Антонюк, Марія Шічовей, Дора Загарій, Євдокія Роман, Катерина Баюс, Теодора Швець, Варвара Авраменко. **Діючі сестриці:** Розалія Окраїнець, Ніна Павлюк, Анна Козак, Євгенія Гребенюк, Анна Білоус, Надія Поручко, Єфрозіна Лисенко, Вероніка Дубров, Ірина Петлюра, Оксана Бугай.

Голова пані Дудка висловила подяку за довір'я, привітала нових членок управи, і прирікала дальше очолювати працю по своїх силах і спроможностях, в користь нашої могутньої організації, та нашої Святої Православної Церкви. Збори закрито спільною молитвою „Богородице Діво".

Після зборів всіх угощено чайком і солодким.

Марія Пасіка-Казанівська,
секретарка зборів.

ВІДДІЛ ІМ. С. СТЕЧИШИН

КЕЛОВНА, Б.К.

Діяльність в нашому відділі в році 1989 поступала дуже добре хоч наше число зменшилося. Було дев'ять засідань екзекутиви, і десять місячних зборів.

Наш рік праці починається підчас різдвяних свят, коли члени ходять з колядою разом з членами церкви. Відвідують доми, немічних і членів взагалі. Жіночий хор колядував в Nursing Homes, де всі мешканці їх тепло вітали.

Праця культурно-освітнього комітету була широка — влаштували свята Лесі Українки, Тараса Шевченка, День Матері (коли то члени Т.У.С. подали обід), День Батька і підчас святкування свята книжки мали програму і збірку на журнал „Промінь", який 1989-го року почав святкувати 30-ліття. Збірка принесла 200.00 дол.

Наші збори жваві і поучаючі, членки які вертають з Азії, Австралії, Европи, цікаво розповідають про свої поїздки. Референкта членства й її комітет влаштували прийняття для трьох нових членок і також вшанували 40-ліття праці Розалії Олеськів. Відділ вислав делеґаток на Провінційний З'їзд у Ванкувері і на Крайовий З'їзд С.У.С. в Реджайні.

Кухарки обслуговують членів церковної громади в часі похоронів. Вони разом з базаровим комітетом печуть паски на базар на продаж в Orchard Park Mall і для членів громади. Це вимагає багато праці, за що їм належиться велике признання. Комітети мистецтва і базарів та їх помічники покладають багато праці: пишуть писанки, вишивають і плетуть соломку на різні речі. Віддбули успішний весняний чай Відділу і осінний базар церковної громади, коли весь прихід передається до церковної каси. Наш Відділ висловив і післав ґратуляції нашій патронці, пані Савелі Стечишин через „Промінь" з нагоди її відзначення Орденом Канади.

На просьбу церковної громади в Кемлупс, членки

нашого Відділу брали участь в їх храмі і в святкуванні 25-ліття Відділу Союзу Українок Канади в Кемлупс. Наші союзанки мали коротку програму на тему „Рік Української Мови". Голова Ґеня Свинарчук вітала Відділ у Кемлупс з нагоди їхнього ювілею.

Ми жертвували на багато потреб так як, „Промінь", Музей, Шпиталь в Келовні, Міжнародня Амнестія, на православних в Бразилії, оборону Дем'янюка, і на дослідчу працю проти хвороб рака, серця і хвороби Alzeimer's.

Більшість наших членок є від 70 до 80 років віку тому що до нашої славної долини Оканаґан прибули на емиретуру. Ми віримо що і в році 1990 буде між нами добра і корисна праця і рух для слави нашого відділу і нашої Церкви.

Ґеня Свинарчук, голова — *Анастасія Ратковська,* секр.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

ВИТКІВ, САСК.

Річні збори відділу відбулися в середу, 15 лист. в домі голови Ґлорії Стокалко присутности 11 членок.

Голова відділу Ґ. Стокалко відкрила збори молитвою і хвилиною мовчанки вшановано покійних членок. Зборами керувала голова, а секретарювала Ширлі Ґоян. Після прочитання протоколу слідували звіти діяльности.

Голова відділу Ґ. Стокалко подякувала управі і членкам за співпрацю; звітували секретарка М. Ґоян і касирка Рут. Гриневич. Впродовж року відбулось 8 м. зборів, які відбуваємо за чергою поазбучно. Зимовою порою через погоду і сніги в нас припиняється активність.

Перед Великоднем членство з'їхалося до Народного Дому вчити пекти паски, колачі. Ті що навчились були задоволені. Влаштували випродаж печив у Норт Бетлефор, два рази — один перед англійським Великоднем, а один перед українським.

Членки по черзі прибирають у церкві перед відправою. Під час Богослуження, які відбуваються час від часу за чергою ми приготовляємо обід так званий „потлак". Влаштували Проводи з обідом і Зелені Свята з обідом. Одного соняшного дня членки з'їхалися і помалювали дзвінницю і Хреста на церковнім подвірї. Розкупили білети Пров. Екзекутиви і Музею. Шлемо грошеві пожертви на „Промінь" замість квітів покійним членам. Склали пожертву на Зелений Гай. До шпиталю посилаємо картки для хворих членок.

Члени громади Орест Іванчук, Роман Бузяк та Іван Іванчук на прохання членок вклали горішні нові вікна у церкві. На Спаса ми святкували квіти і овочі, а на День Подяки городину і збіжжя. Восени влаштували свій осінній пироговий вечір.

Наш фінансовий звіт: лишилось з 1988 р. $4,410.88. Прибутки в 1989 — 5.068.53, видатки — 4.856.99, в банку — 4.606.70.

Заряд відділу на 1990 р. той самий: голова — Ґлорія Стокало, заст. голови — Даруся Ткачук, секретарка — Ширлі Ґоян, заст. секр. — Савеля Іванчук, касирка — Рут Гриневич, заст. — Савеля Бузяк, кор. секр. — Ганя Іванчук, проєкти — Дженет Свистун, телефон — Даруся Ткачук. Контрольна комісія — Гедер Бузяк, Савеля Іванчук.

На зборах рішено мати велику вечерю „сморґезборд".

При цій нагоді в імені нашого відділу хочемо скласти ґратуляції нашій редакторці Наталі Когуській за її невтомну працю для добра всіх нас, хто читає журнал „Промінь". Я чулася дуже горда в Реджайні на з'їзді, коли з'їзд висловив їй признання повстанням з місць і оплесками.

Другу ґратуляцію я хочу скласти юнакові Юрію Чупку, який своїм талантом і можливостями в часі вакацій поїхав в Україну, набрав знимок і створив фільм для телевізії, якого могли оглядати, як наш народ переживає зміни в Україні. Я вірю, що всі, що бачили ці картини переживали великий біль і жаль. Дай Боже, щоб Юрко був здоровий і міг знову поїхати в Україну та привезти нам такі новини з рідного краю.

Ганя Іванчук,
кор. секретарка.

ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ

НИПАВИН, САСК.

Річні збори відділу ім. О. Басарабової в Нипавин відбулися 15-го листопада 1989-го року в Народнім Домі в присутности 12 членок. Збори перепровадила Савеля Герман, а секретаркою зборів була Маруся Григор. Голова Савеля Герман відкрила збори молитвою.

Впродовж року відбулися 6 місячних зборів. На всіх зборах читають обіжники з Централі та іншу кореспонденцію. Членки брали участь у спільнім окружнім польовім Богослуженні. Приготовляли поминальні обіди, обід на спільне свячене й церковний празник. Також, видаємо вечері на бенкетах. Наймали панахиди за О. Басарабову, Тараса Шевченка й за покійних членів нашої громади. Відбуваємо й висилаємо картки співчуття й квіти хворим.

Пожертви: Організаційний фонд СУК; Церковній громаді; журнал „Промінь"; Telemiracle; Будівничий Фонд Pineview Lodge в Нипавин та на фонд при Консисторії для висилання Біблії в Україну.

Заряд на 1990 рік: Уступивша голова — Марія Басараба; голова — Савеля Герман; заступниця голови — Маруся Григор; секретарка — добродійка Богданна Крочак; касирка — Анна Глек; добродійний комітет — Катерина Козунь і Павліна Глуханюк; Контрольна комісія — Орися Гишка, Марія Басараба й Маруя Григор; Телефонічний комітет — Оксана Мохорук і Зеновія Давискиба; Сестриці — Марія Косован,

Марія Басараба, Павліна Глухайюк і Зеновія Давискива.

Членки відділу бажають журналові „Промінь" і його редакторці найкращих успіхів!

Богданна Крочак

ВІДДІЛ ІМ. СВ. КН. ОЛЬГИ

ВЕРНОН, Б.К.

Річні збори відділу відбулися 14-го грудня 1989 року, в залі під церквою Успіння Пресвятої Богородиці в присутности 22 членок.

Предсідниця зборів Доротея Панчук, секретарка Анна Буяр. Збори відкрито хвилиною мовчанки в пам'ять покійних членок. Слідувало читання протоколу з минулорічних зборів, звіти Управи, Контрольної комісії та Комітетів. Членство побільш у старшім віці, виконують працю по своїй змозі. Збори відбуваються місячно. Місяці липень та серпень літній відпуст. Читаємо обіжники, кореспонденцію. Референтка „Променя" приготовляє читання на теми культурно-освітні.

Праця зосереджується при Українській Православній Церкві де помагаємо фінансово; чистота, прибирання, вишиття; дотримуємось своїх традицій, — писання писанок, великодне печиво та колачів. Комітет відвідування хворих та новоприбулих, старших немічних, з поздоровленням, квітами або овочами, а підчас Великодня з пасочкою та писанкою. Влаштовуємо осінній чай, базар, продажі печива, ручної роботи та розігравки. Висилаємо делегаток на з'їзди. Складаємо пожертви на добродійні українські потреби і добродійні канадські організації.

Управа на рік 1990: Почесна голова — Василина Кучер, голова — Доротея Панчук, 1-ша заступниця — Емілія Ханасик, 2-го заступниця — Маруся Стефанюк, рек./кореспондентка — добродійка Ю. Стеценко, заступниця секр. — Розалія Григірчук, касієрка — Марія Демко, заступниця — Івання Наконечна.

Контрольна комісія: Марія Сокол, Софія Князь, Василина Кучер. Референтка „Променя" та Культурно-освітня — Настасія Микитюк; відвідування хворих та новоприбулих — Марія Сокол, Василина Кучер, Доротея Панчук; Музей-бібліотека — Анна Мичалскі, Емілія Ханасик, Іванна Наконечна; мистецтво — Антоніна Зозуля, Марія Демко, Анна Мичалскі, Іванна Наконечна; Багатокультурности — Софія Князь, Марія Сокол, Доротея Панчук; господині — Параска Стефюк, Дейзі Токарик, Анна Мичалскі; Комітет купівлі — Марія Сокол, Марія Демко; Комітет телефонування — Василина Кучер, Елисавета Паяс, Параска Стефюк.

Збори закрито співом молитви „Достойно". Закінчили спільною вечерою в Міськім ресторані.

З Новим Роком щиросердечні побажання доброго здоров'я, добрих успіхів Редакційній Колегії журнала „Промінь".

Анна Буяр

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

РЕДФІЛД-РІШАРД, САСК.

Річні збори відділу відбулися 5-го грудня 1989 року в домі Стефанії Никифорук — присутніх було 8 членок. Голова — Зірка Ковальська, відкрила збори молитвою. Рек. сек. — Евгенія Никифорук перечитала протокол з минулих річних зборів, та здала цілорічний звіт діяльности відділу. Слідував касирський звіт здалавала Олеся Плюта, та звіти членок заряду, комітетів, та контрольорів. Голова подякувала членкам за щиру працю, та ко-операцію впродовж року.

Маючи лише 13 членок, наша праця є обмежена. Ми совісно виповняємо бюджет до Централі, читаємо обіжники, та по змозі виконуємо проекти Союзу. Продовж року мали ми 7 зборів, членки по черзі приготовляють точку на актуальну тему, по зборах маємо перекуску, на котру часто учащають мужчини. Прихід з перекуски призначений на місцевий фонд.

Наш відділ співпрацює з церковною громадою — дбаємо про чистоту церкви, та народного дому. Цього року ми мали приємність гостити студентів з Інституту П. Могили, котрі прибули та збагатили наше Храмове Свято. Також видали обід на Проводи, та давали поміч на похоронах і поминальних обідах.

Членки продавали білети для музейної і провінційної розігравки — збирали на Червоний Хрест, недуги рака, висилали картки або квіти хорим та відвідували їх. Замість печива мали ми випродаж пирогів.

На свято Татаса Шевченка, наш парох о. Григорій Удод висвітлював дуже цікаві, та оригінальні прозірки життя поета з поясненням, а на свято Л. Українки мали скромну програму. В грудні ми мали нагоду бачити прозірки котрі приготовив Ярослав Котик з своєї подорожі по Україні.

„Декотрі членки їздили колядувати — також співають в „Окружнім Хорі" котрий цього року виробив дві прекрасні стрічки (tapes) „Різдвяна Літургія" та „Коляди". Крім того 4-ох з наших членок є в Провінційній Екзекутиві і брали участь в майстерні С.У.С. в Саскатуні. Впродовж року наш відділ жертвував на місцеву церкву, Музей С.У.К., Зелений Гай, Біблійний фонд для України, „Промінь", та поміч для І. Дем'янюка.

Фінансовий стан: з 1988 року — $1,667.24, прихід в 1989 році — $1,379.98; розхід в '89 році — $1,353.53, лишається в касі на 1990 рік — $1,693.69.

Заряд на '90 рік той самий. Голова — Зірка Ковальська; зас. голови — Ольга Никифорук; рек. сек. — Евгенія Никифорук; кор. сек. — Олеся Ковальска; касирка — Олеся Плюта; освітньо-культурні референтки — З. Ковальська та О. Никифорук; добродійна реф. — Олеся Напастюк; сестриці — Олена Плюта, Кароля Дмитрук, Олеся Напастюк, Настя Іванчук; господині: Юлія Кучірка, Олена Плюта, Е. Никифорук. архіви: О. Напастюк, О. Ковальска; контрольорки: Ю. Кучерка, К. Дмитрук і О. Напастюк.

Зірка Ковальська, голова

Олеся Ковальська, кор. секр.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У світлу пам'ять моєї племінниці бл. п. **Ірини Бульчак,** яка упокоїлася 25-го грудня 1989 року, в Лос Анджелес, Каліфорнія, засилаю $1,000.00 на пресовий фонд журналу „Промінь", замість квітів на її могилу.

Ірина була дочкою Пулхерії і покійного Мошука, колишнього інструктора українських танців школи б.п. маєстра Василя Авраменка. Вона залишила в смутку дочку Анну Зірку з чоловіком і дітьми K. G. Higgins.

Марта Мандрик-Глущенко
Гамільтон, Онтаріо

———————

Залучую чек на суму $1,500.00 — пожертва на потреби журналу „Промінь" у його 30-ліття. Це дар у світлу пам'ять спочилих **Членів родини Гриневичів і Лабюків** у Канаді, а їх багатенько. Отже не включаю окремих їх імен у списку для поміщування; всі вони у мене в думці і в молитві кожного дня. Хай цей дар цвіте квітами любові на їхніх могилах.

Вічна їм пам'ять!

Катерина Лабюк,
Канора, Саск.

———————

У світлу пам'ять наших дорогих і незабутніх родичів, бл. п. Архиприсвітера д-ра **Петра Самця** і добродійки **Катерини Самець** та бл. п. **Дмитра** і **Катерини Кульчик** складаємо $100.00 на „Промінь". Вічна їм пам'ять.

Василь і Рузя Самець
Торонто, Онт.

———————

У світлу пам'ять **Івана Коропатніцького** — упокоївся 17 грудня 1989 р. й у пам'ять **Анни Крохмальної** — упокоїлась 27 грудня 1989 р. складаємо замість квітів на їх могили $50.00 на журнал „Промінь". Родинам покійного складаємо щирі співчуття.

Лері і Соня Назарук,
Суррей, Б.К.

Замість квітів на свіжу могилу **Агафії Равлюк,** засилаєм $20.00 на „Промінь" у її пам'ять.

Іван і Сесілія Хриптул
John & Cecilia Kreptul
416 — 13910 Stony Plain Road
Edmonton, Alta. T5N 3R2

———————

На дорогу могилу мого любого чоловіка **Дмитра Іванківа,** який відійшов у вічність 25 серпня 1988 р. Замість китиці квітів складаю $15.00 на журнал „Промінь". Хай пам'ять про покійного буде завжди свіжою.

Дружина Софія, Брентфорд, Онт.

———————

У світлу і незабутню пам'ять дорогих родичів — **Івана** і **Докії Буряник, Михайла** і **Марії Березюк,** засилаю замість квітів на їхні могили $25.00 у 30-ліття „Променя".

Анастасія Буряник і діти
Саскатун.

———————

У світлу пам'ять дорогих-рідних: незабутнього мужа, дідуся **Стефана Чаглея** — упокоївся 11 лютого 1977, син **Орест** — упокоївся 24 червня 1939 р., Батьків — **Івана і Параскевії Палилик** — упок. — тато 8 травня 1959, мама 28 лютого 1969 р.; батьків — **Томи і Веронії Чаглей** — тато 8 червня 1979, мама 29 квітня 1979, братова **Марія Палилак** — упок. 13 червня 1981 — замість квітів складаю в їх світлу пам'ять $60.00 на „Промінь". Вічна їм пам'ять.

Дружина, дочка, невістка Юлія
Чаглей, діти, внуки, правнуки.
Едмонтон.

———————

На свіжу могилу шваґра **Івана Пенюка** — упокоївся 28 січня 1990 в Бирнабі, Б.К. складаємо в його пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Також складаємо нев'янучі вінки у незабутню пам'ять наших пок. родичів — **Івана Ґабриша** — відійшов від нас 14 лютого 1963 р., **Юлії Ґабриш** — упок. 19 квітня 1970.

Родичів **Василя Дем'янюка** — відійшов від нас 2 лютого 1927 і **Марії Дем'янюк** — упок. 12 квітня 1988. У незабутню їх пам'ять складаємо $25.00 на „Промінь".

Роман і Михайліна Дем'янюк
Кемрось, Альта.

———————

У незабутню пам'ять нашої дорогої куми **Анни Крохмальної** — упокоїлась 27 грудня 1989 і нашого довголітнього приятеля **Івана Коропатніцького** — упокоївся 17 грудня 1939. Замість квітів засилаємо дар — $50.00 на журнал „Промінь".

Родичі покійних по втраті дорогих осіб наше щире співчуття а покійним Вічна пам'ять.

Іларій і Анеля Кравчук
Суррей, Б.К.

———————

Замість квітів на свіжу могилу **Марії Думи** (Доскоч), яка упокоїлась 1-го грудня 1989 р. даруємо в її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Покійній вічна пам'ять.

Джен і Євгенія Рудко,
Брудергем, Алта.

У незабутню пам'ять покійного **Михайла Пазюка,** який відійшов у вічність 29 березня 1987 р. та в пам'ять добродійки **Марії Стефанюк"** — упокоїлась 20 березня 1982 р. замість квітів на їхні могили складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Маруся Стефанюк
Семон, Брим, Б.К.

———————

У першу річницю упокоєння дорогої дружини **Анни Радчук,** яка упокоїлась в місті Гамільтоні, Онт. 12 лютого 1989 р. складаю в її пам'ять $25.00 на „Промінь", якого вона передплачувала багато років. Вічна їй пам'ять.

Григорій Радчук
Стоней Крік, Онт.

———————

У світлу і незабутню пам'ять моєї дорогої дружини **Анилі Кінащук** у другу річницю смерти — упокоїлась 19 вересня 1987 р. складаю замість квітів $15.00 на журнал „Промінь" і $15.00 на передплату.

Іван Кінащук,
Стирджес, Саск.

———————

У незабутню пам'ять моє сестри **Ксені Івахів Комарчук,** яка упокоїлась 28 квітня 1989 р. в Монтреалі на 78-мім році свого життя.

Друга сестра **Анастасія Шеліга Комарчук,** яка упокоїлась 30 грудня 1989 року на 80-тім році свого життя в селі Дубівці, район Тарнопіль, Україна, замість квітів на їх могили складаємо дар $50.00 на журнал „Промінь".

Сестра Анна і шваґер Василь Ґулевич
Монтреал

———————

У світлу пам'ять наших дорогих родичів — **Марії** і **Дмитра Фербеїв,** які упокоїлись в м. квітні, замість китиці квітів на їхні могили засилаємо наш скромний дар $30.00 на журнал „Промінь".

Вічна їм пам'ять!

Дочки: Леся Івасюк
Наталка Мельничук
Едмонтон

———————

У незабутню пам'ять дорогих моїх батьків о. **прот. Петра** і **добр. Юстини Мельничуків** кладу китицю весняних квітів на їхні могили і складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Доня Надія Боднар,
Едмонтон.

———————

Відділ ім. Кн. Ольги в Ґронлід, Саск. складає $20.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок у світлу пам'ять нашої членки, бл. п. **Ольги Іванусь** — упокоїлась 17 листопада 1989 р. Віча їй пам'ять!

Марія Данилюк, секр.

У світлу і незабутню пам'ять моєї дорогої дружини, бл. п. **Анни Шувери** у другу річницю — упокоїлась 9 березня 1988 р. складаю замість квітів $25.00 на журнал „Промінь".

Дмитро Шувера,
Ґрімзбі, Онт.

———————

У світлу і незабутню пам'ять наших дорогих родичів — **мами Марини Ковч,** з дому Полович і тата **Дмитра Ковча** у Свон Плейн, Саск. замість квітів на їхні могили складаємо $50.00 на журнал „Промінь". Мама упокоїлась 4 березня 1981 р., а тато 4 травня 1983.

Вічна їм пам'ять!

Дочка Анна Іванусь з родиною,
син і дочки, Ґронлід, Саск.

———————

У незабутню пам'ять моїх дорогих родичів — **Тимка** і **Марії Ґошко,** та мого мужа **Юліяна Бойчука** і **Степана Когута** на нев'янучий вінок складаю на журнал „Промінь" $20.00.

Анна Бойчук,
Ванкувер.

———————

У першу річницю смерти нашої дорогої братови бл. п. **Марії Коваль,** яка упокоїлась 1-го квітня, 1989 року, складаємо нев'янучий вінок $50.00 на прес. фонд „Променя". Вічна їй пам'ять!.

Оля і Мирон Друль
Емесбурґ, Онтаріо

———————

У світлу і незабутню пам'ять **Анни Вахняк** — упокоїлась 25 вересня 1989 р. складаю $15.00 на „Промінь", якого вона любила читати. Пок. Анна була членкою відділу ім. Л. Українки при Катедрі Пресв. Тройці у Вінніпезі і членкою катедри громади разом з мужом Іваном. Була лагідної вдачі як правдива християнка. Вічна їй пам'ять!

Марґарета Ременда
Вест Ванкувер.

У 30-РІЧЧЯ „ПРОМЕНЯ"

Здається, що немає в українській діяспорі людини, яка не знала б, що Союз Українок Канади, найдавніша й найбільш чисельня українська жіноча організація в діяспорі, вже 30 років видає журнал „Промінь".

„Промінь", сама назва цього журналу, говорить багато за себе. Бо цей „Промінь" кожного місяця кидає ясне світло на : українські історичні події, сучасні обставини в Україні й діяспорі, оповідання з українського літературного й суспільно-громадського життя та життя й розвій церковно-релігійних громад, організаційну хроніку, просвічує дорогу нашим найменшим до української історії та культури, дає поради нашим господиням — матерям як за українським звичаєм влаштовувати прийняття й родинні вечірки, а навіть дбає про тих, котрим є легше користуватися змістом статтей у „Промені", коли вони написані англійською мовою.

В „Промені" ніколи не знаходимо полемічних потреб, або стереотипних статтей, цей журнал редагований на високо-культурному рівні. Чистота української мови, друку й змісту є насолодою читача й тим самим залишає в його пам'яті зміст статтей, завваги й замітки редактора.

Зовнішньо-естетичний вигляд журналу й не аршином міряні статті побуджують у читача зацікавлення познайомитись з їхнім змістом, а віртуозне оформлення й розміщення статтей — підносить його мистецьку вартість. Одним словом сказавши, „Промінь" є найбільш приємним і сердечно вітаним гостем у кожній українській хаті.

* * *

Високодостойній і всім нам дорогій редакторці Наталі Когуській висловлюємо нашу найщирішу подяку й велике признання за довгі три декади тяжкої й не завжди приємної праці, Хай Всевишній Господь наділить Вас, Пані Наталю, добрим здоров'ям і святою благодаттю, щоб ще довгі роки ми могли радіти Вашою так нам дорогою присутністю й слухати мудрого й ласкавого Вашого слова. Щасти Вам Боже!

Володимир Марко

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ім. ЛЮДМИЛИ СТАРИЦЬКОЇ-ЧЕРНЯХІВСЬКОЇ ТОРОНТО ЗАХІД

З нагоди Воскресіння Христового щиро вітаємо редакцію „Променя", невтомну редакторку шановну пані Наталю Когуську; Централю і складові організації СУС та все членство Союзу Українок Канади по всіх відділах.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Марта Цехош — голова
Тоня Середницька — секретарка

ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ в ОТТАВІ

в ці дні
Пресвітлого Христового Воскресіння
пересилає щирий привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Проводові і членству складових організацій СУС, Церковному проводові і журналові „Промінь", та:

„Великодніми піснями
Звеселяймо Божий світ,
Щоб почула за морями
Україна наш привіт".

Ліза Маларик — Голова
Галина Михальчук — Секретарка

Дорога Редакціє!

Хочу похвалитися, що я вже кілька років читаю дорогий мені журнал „Промінь", якого я з великим зацікавленням і приємністю читаю. Разом з тим сасилаю чек на $30.00.

З пошаною
Павлина Лисиця

З нагоди світлого Воскресіння засилаємо Вам найщиріші побажання, та доброго здоров'я, щоб Ви Пані Когуська, надалі просвічували нас своїми цікавими статтями. Щасти Вам Боже!

Оля Друль,
Виндзор, Онт.

НА ФОНД ЖУРНАЛУ У ЙОГО 30-ЛІТТЯ

КНЯЖИЙ ДАР — $1500.00 СКЛАЛА КАТЕРИНА ЛАБЮК З КАНОРИ САСК. у світлу пам'ять упокоєних в патріотичних родинах Любюків і Гриневичів в Канаді. Це на перший дар пані Лабюк з присвятою незабутнім на культурні потреби свого народу.

ДРУГИЙ КНЯЖИЙ ДАР В СУМІ $1000.00 СКЛАЛА МАРІЯ МАНДРИК-ГЛУЩЕНКО З ГАМІЛЬТОНУ у пам'ять Ірини Бульчак. Згадка в іншому місці.

Катерина Лабюк, Канора, Саск.	1500.00
Марія Мандрик-Глущенко, Гамільтон	1000.00
Відділ ім. Ганки Романчич, Саскатун	175.00
Відділ ім. Ольги Басараб, Гефорд, Саск.	137.00
Іванна Дженіс, Едмонтон, Алта.	85.00
Відділ ім. Св. Анни, Форт Френцес, Онт.	75.00
Русел і Анна Стахів, Торнгил, Онт.	60.00
Відділ ім. Олени Пчілки, Ніпавин, Саск.	75.00
Ольга Фіґоль, Едмонтон, Алта.	35.00
Анна Лозовчук, Гефорт, Саск.	30.00
Вероня Трофанюк, Йорктон, Саск.	25.00
Відділ ім. О. Басараб, Нипавин, Саск.	25.00
Катерина Кірстюк, Норт Ванкувер	25.00
Федір Андрущак, Саскатун, Саск.	25.00
Дора Кіпі, Порт Еврі, Онт.	25.00
Марія Прокопів, Едмонтон, Алта.	20.00
Ксеня Ханасик, Ту Гилс, Алта.	20.00
Павліна Хомин, Саскатун, Саск.	20.00
Марія Лазарук, Едмонтон, Алта.	20.00
Ольга Ганночко, Едмонтон, Алта.	15.00
Стеля Катчан, Енґусвил, Ман.	15.00
Анна Журавецька, Де Па, Ман.	15.00
Відділ ім. Лесі Українки, Ту Гилс, Алта.	15.00
Розалія Ґовда, Едмонтон, Алта.	10.00
Марія Ґаук, Едмонтон, Алта.	10.00
Павло Боднарчук, Мелфорт, Саск.	10.00
Наталка Вацик, Тандер Бей, Онт.	10.00
Добр. Емілія Труфин	10.00
Джейн Рудко, Брудергейм, Алта.	10.00
П. Бойчук, Ґрімзбі, Онт.	10.00
Марія Татарчук, Торонто, Онт.	10.00
Софія Степанюк, Виловдейл, Онт.	10.00
Анна Семко, Саскатун, Саск.	10.00
Дора Корпан, Едмонтон, Алта.	10.00
Марія Доброволська, Торонто, Онт.	10.00
Тамара Бойчук, Едмонтон, Онт.	10.00
Петро Остапчук, Ля Селя, Кве.	5.00
Н. Гонець, Давфин, Ман.	5.00
Петруня Семенюк, Мус Джо, Саск.	5.00
Олександра Мочок, Содбури, Онт.	5.00
Ліна Кивереґо, Мелфорт, Саск.	5.00
А. Федун, Торонто, Онт.	5.00
Оксана Майданів, Вердун, Кве.	5.00
Софія Давидюк, Айтуна, Саск.	5.00
Анна Ревун, Едмонтон, Алта.	5.00
Добр. Марія Хом'як, Едмонтон, Алта.	5.00
Богданна Масло, Едмонтон, Алта.	5.00
Стефанія Ортинська, Едмонтон, Алта.	5.00
Анна Данилович, Едмонтон, Алта.	5.00
Анна Ґреґорі, Едмонтон	5.00
Вікторія Лазарук, Едмонтон, Алта.	5.00
Катерина Корба, Едмонтон, Алта.	5.00
Ніна Верстюк, Едмонтон, Алта.	5.00
Анна Щудлик, Саскатун, Саск.	5.00
Анна Криса, Едмонтон, Алта.	2.00

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Відділ ім. Ганки Романчич, Саскатун	13
Т. Сидоренко, Монтреал, Квеб.	3
Емілія Репка, Едмонтон, Алта.	3
Фіона Тарновець, Едмонтон, Алта.	2
Клавдія Ілюк, Толстой, Ман.	2
Ольга Смитанюк, Гефорд	1
Єлисавета Білич, Вінніпеґ, Ман.	1
С. Бурим, Стирджес, Саск.	1
Марія Дорош, Саскатун, Саск.	1

———————

рівки. Концерт колядок, який музей організує щорічно, уже став традиційним. В цьому одинадцятому концерті колядок, який відбувся в неділю 18 грудня 1989 р., взяли участь три саскатунські хори; молодечий хор „Ластівка" під керівництвом Адрі Тарновської, який виконав 15 колядок, чоловічий хор під дириґуванням Ларія Клапушака та німецький хор *"Concordia Volkslieder"*. Своїми чудовими колядами, всі хори радували присутніх. Концерт закінчився величавим та радісним виконанням колядки, „Тиха ніч", в трьох мовах — українській, англійській та німецькій. Концерт пройшов на високому мистецькому рівні. Організуванням концерту займалася культурно-освітня працівниця музею пані Люба Гнатів-Серновська.

Цей короткий огляд праці за минулі три місяці свідчить про широку культурно-освітню діяльність музею.

Адміністратор музею

———————

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Івана** у п'яту річницю його смерти і моїх дорогих батьків — **Анни** й **Михайла Погорецьких** — які упокоїлись давніше, складаю на нев'янучий вінок у їхню пам'ять $25.00 на журнал „Промінь".

Доротея Панчук,
Вернон, Б.К.

———————

ПОПРАВКА

На стор. 25 в числі 2-гім під знимкою відділу ім. О. Басараб, Гефорд, другий ряд правильно має бути: Ольга Смитанюк, Катерина Вудкевич, Євгенія Гарбуз, Марія Яківчук, Анна Ткачук, Катерина Семко.

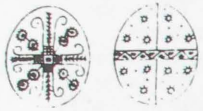

З Радісним Святом

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК
НА САСКАЧЕВАН

засилає найщиріші побажання
та привітання

Ієрархам нашої святої Української Православної Церкви в Канаді, всьому православному духовенству, Централі Союзу Українок Канади, всім управам складових організацій СУС, редакції, читачам "Променя", всім членкам і родинам, та всьому українському народові традиційне

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Ганя Іванчук, голова
Савеля Харко, референтка

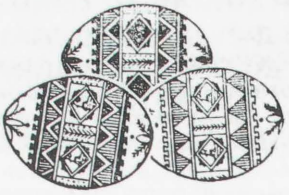

З Радісним Святом

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
в ЙОРКТОНІ, САСК.

щиро вітає

Ієрархів Української Православної Церкви в Канаді, Духовенство, Проводи складових організацій СУС, Централю Союзу Українок канади, все членство, Редакцію журналу „Промінь", всіх його читачів. Вітаємо ввесь Український народ в Україні і по всьому світі традиційним

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Анна Фенюк голова
В. Верещук-Джонсон референтка

З нагоди Світлого Свята

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
в НОРТ БАТЕЛФОРДІ, САСК.

вітає сердечно

Провід Української Православної Церкви в Канаді, її духовенство й вірних, провід і членство складових організацій Союзу Українців Самостійників та ввесь Український Народ:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ:

Катерина Маліцька Голова
добр. Леся Удод Секретарка

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ТУ ГИЛС, АЛЬБЕРТА

з нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

засилає
найщиріші побажання та
привітання нашому журналові
„ПРОМІНЬ"
та всім його читачам.
Бажаємо радісних свят

Христос Воскрес!

Елсі Рибак голова
Марія Бук секретар

МАНІТОБСЬКА ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

З нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

Владик і Духовенство УПЦК

Централю Союзу Українок

та все їх членство

Редакцію "Променя", Членство ТУС і СУМК

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Павліна Ігнаш, голова

Галина Слюзар, секретарка.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВІННІПЕҐУ

З нагоди Воскресіння Христового

вітає

духовенство УПЦК, центральний провід Союзу Українок Канади, редакцію "Променя", членство по відділях та їх родини традиційним

Христос Воскрес! —

Воістину Воскрес!

Анастазія Міщук, голова

Анна Назаревич, секретарка.

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ У ВИНДЗОР, ОНТАРІО

щиросердечно вітають:

Блаженнішого Митрополита Василія, Преосвященіших Владик Івана і Юрія, Світлу Консисторію та все Духовенство У П Ц, Центральні Управи і Провінційні Екзекутиви СУС, СУК, ТУС, СУМК, Редакцію „Променя", все членство Союзу по відділах, та ввесь Український Народ в цілому світі.

Христос Воскрес!

Аделя Мілько, голова

Воістину Воскрес!

Оля Друль, корес. секр.

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

з нагоди

СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

засилає найщиріші побажання і вітає

Блаженнішого Митрополита Василія, Преосвященішого Єпископа Івана, Преосвященнішого Юрія Єпископа Саскатуну, Вікарія Середньої Єпархії. Всечесне духовенство, Централю Союзу Українок Канади, управи складових організацій С У С. Редакцію „Променя" та всіх членів і їх родини і ввесь український народ в діяспорі і на Рідних Землях, традиційним

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Стефанія Шпитковська,
голова

Марія Нечай,
секретар

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ДИРЕКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ВЗАЄМНОЇ ПОМОЧІ
У КАНАДІ
при 235 МкҐреґор вул., Вінніпеґ Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

б а ж а ю т ь

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ЇХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — президент
Орест Левицький — заст. през.
Петро Данилюк — секретар
Богдан Бабинець — скарбник
Борис Саламон — фін. секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

п-ні Галина Бабинець
п-ні Галя Майба
Богдан Василишин

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЇ

Данило Гузик — Брит. Колюмбія
Петро Прокопів — Альберта
Орест Пасєка — Саскачеван
Мирослав Буґера — Манітоба
Федір Строгий — Онтаріо і Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Буґера — секретарка
Галя Ґельмич — секретарка

YOUR 1989 INCOME TAX RETURN

PEOPLE WITH QUESTIONS

WHERE CAN I GO FOR HELP WITH MY TAX RETURN?

At tax time, many people have questions about how to complete their return and what information slips to include. The first place to look for answers is the General Tax Guide that comes with your return. It gives you step-by-step instructions, and helpful tax tips. But if you still have questions, Revenue Canada offers a variety of services to help you.

WHAT KIND OF SERVICES ARE AVAILABLE?

Revenue Canada offers phone enquiry services with extended hours during the peak tax return weeks. Check the back pages in your General Guide for numbers and hours in your region. For people who require special assistance, there's a program in which volunteers, trained by Revenue Canada personnel, help those who can't leave their home. There's a special toll-free number listed in the General Guide for people with hearing disabilities, using a Telephone Device for the Deaf, and there are audio and large print guides for those who require them.

WHAT GUIDES DO I NEED?

Revenue Canada produces a variety of special guides for people with different income situations. There's an employment expenses guide, a guide for pensions and one for new Canadians, to name a few. Check the list in your General Guide. If there's one you need, contact your District Taxation Office or call the special "request for forms" number listed there.

WHY SHOULD I FILL OUT THE GREEN FORM?

The proposed Goods & Services Tax, now before Parliament, has two main objectives: to make Canada more competitive and to improve the fairness of the tax system for all Canadians. The plan includes a new credit to offset part or all of the tax for lower or modest income households. To find out if you qualify, fill out the green form that comes with your 1989 tax package. Even if you don't have to pay income tax, it's important that you send in the green form. If you qualify for the Goods & Services Tax Credit, you could receive credit cheques every three months, starting this December 1990.

WHAT IF I HAVE QUESTIONS?

Check your General Tax Guide. It has most of the answers you'll need. If you still have questions, contact your local District Taxation Office by phone or in person, and talk to the people at Revenue Canada Taxation. They're People with Answers.

PEOPLE WITH ANSWERS

Revenue Canada Taxation

Revenu Canada Impôt

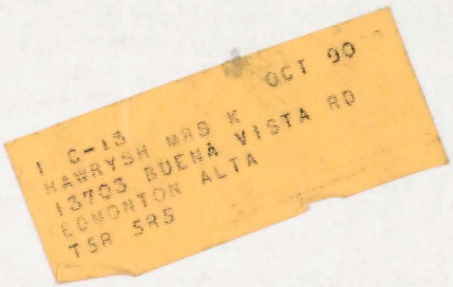

PROMOTIONAL SUPPLIES

ПОРТРЕТИ Л. УКРАЇНКИ, О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, Н. КОБРИНСЬКОЇ, Т. ШЕВЧЕНКА, й І. ФРАНКА ..... (Ea.) 1.00

СУК ПРАПОРИ ((FLAG)

СТРІЧКИ З ІМ'ЯМ ВІДДІЛУ RIBBONS WITH UWAC BRANCH NAME 35.00

SMOLOSKYP'S 10.00

SPOON'S WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTI NOTES AND ENVELOPES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... (Doz.) 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 car 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 100 ser. 5.00

POST CARDS: ST. VOLODYMYR, ST. OLHA, ST. VOLODYMYR, ST. OLHA ..... each 0.50

VIDEO CASSETTE: V.C.R. 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT PART I (English only) 20.00

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1